

د يوشع کتاب

يوشع ته د خدای له خوا د کنعان د فتحې امر

① د موسی د مړینې څخه وروسته څښتن د موسی د مرستیال د نون زوی یوشع سره خبرې وکړې، هغه وویل: ②

«زما خدمتگار موسی مړ شوی دی. اوس ته د ټول قوم سره تیار شه او د اردن د سیند څخه هغې ځمکې ته واوړه چې زه یې اسراییلیانو ته ورکوم. ③ لکه څنګه چې ما د موسی سره وعده کړې وه، په هرځای چې تاسو قدم کېږدئ هغه به تاسو ته درکړم. ④ ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه د لبنان تر غرونو پورې او د فرات د لوی سیند یعنې د حیتیانو د ټول هېواد څخه په لوېدیځ کې د مدیترانې تر بحیرې پورې ورسېږي. ⑤ ای یوشع، ترڅو چې ته ژوندی یې هېڅوک به ونه شي کولای چې ماتې درته درکړي. زه به ستا سره مل یم لکه څنګه چې د موسی سره وم. زه به تل ستا سره مل یم او تا به هېڅکله پرېږدم. ⑥ نو قوي او زړور اوسه، ځکه څنګه چې دغه قوم هغه ځمکه چې د هغو د نیکونو سره مې وعده کړې ده نیسي، نو ته به د هغوی

مشري کوي. ⑦ نو قوي او ډېر زړور اوسه. په غور سره د هغه ټول شريعت څخه چې زما خدمتگار موسی درته درکړی دی اطاعت وکړه. د هغه هېڅ کومه برخه له پامه ونه غورځوي، نو ته به په هرځای کې بريالی اوسې. ⑧ ستاسو په هغه عبادت کې چې په گډه سره کيږي بايد تل د تورات کتاب په لور اواز سره ولولي. هغه شپه او ورځ مطالعه کړه او هرڅه چې په هغه کې ليکل شوي دي په غور سره د هغو څخه اطاعت وکړه. نو بيا به ته نېکمرغه او بريالی اوسې. ⑨ دا په ياد ساته چې ما تاته حکم کړی دی چې قوي او زړور اوسه. مه وپرېره او جرات له لاسه مه ورکوه. زه ستا څښتن خدای يم او هر چيرته چې ځي، زه به ستا سره مل يم.»

قوم ته د يوشع حکمونه

⑩ نو يوشع د اسراييلو مشرانو ته حکم وکړ: ⑪ «په کمپ کې وگرځئ او خلکو ته ووايئ: «يو څه خواږه تيار کړئ، ځکه چې تاسو به په درې ورځو کې د اردن د سيند څخه پورې وځئ او هغه ځمکه به ونيسئ چې زمونږ څښتن خدای يې درکوي.»

⑫ يوشع د روبين، جاد او د منسي نيمې قبيلې ته وويل: ⑬

«په یاد ساتی چې لکه څنگه چې د څښتن خدمتگار موسی تاسو ته ویلي وو چې زمونږ څښتن خدای به تاسو ته دا ځمکه چې د اردن د سیند په ختیځه غاړه پرته ده، درکړي چې هلته په سوله کې ژوند وکړی. (۱۴) ستاسو ښځې، ماشومان او څاروي به دلته پاتې شي، خو ستاسو هغه کسان چې په وسلو باندې سمبال دي، باید د نورو اسرایلیانو څخه مخکې د سیند څخه تېر شي چې د هغوی سره مرسته وکړي، (۱۵) ترڅو هغوی هغه ځمکه ونیسي چې د اردن د سیند په لوېدیځه خوا کې پرته ده او څښتن هغوی ته ورکړې ده. کله چې هغه د اسرایلو ټولو قبیلو ته ارامي راوستله، نو بیا تاسو کولای شئ چې بېرته راشئ او په خپله خاوره کې واوسېږئ چې د اردن د سیند په ختیځه خوا کې پرته ده او موسی تاسو ته درکړې ده.»

(۱۶) هغوی یوشع ته په ځواب کې وویل: «څه چې تا مونږ ته ویلي دي هغه ټول به سرته ورسوو او هر چیرته چې مونږ لېږي، هلته به ځو. (۱۷) لکه څنگه چې مونږ تل د موسی اطاعت کاوه، هماغه شان به ستا اطاعت کوو. زمونږ څښتن خدای دې ستا سره مل وي لکه څنگه چې د موسی سره مل و. (۱۸) هر څوک چې ستا په وړاندې سرکښي وکړي یا ستا د کوم حکم څخه

سرغرونه وکړي هغه به وژل کيږي. نو قوي او زړور اوسه!»

اریحا ته د یوشع له خوا د جاسوسانو لپړل

① بیا د نون زوی یوشع د شطیم د کمپ څخه په پټه دوه جاسوسان د دې حکم سره ولپړل چې لاړ شي او د کنعان د خاورې او په ځانگړې توگه د اریحا د ښار په هکله معلومات واخلي. کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغوی لاړل چې د راحاب په نوم د یوې بدلمنې په کور کې شپه تېره کړي. ② د اریحا پاچا خبر شو چې نن شپه ځینې اسرائیلیان راغلي دي چې په دې خاوره کې جاسوسي وکړي، ③ نو هغه راحاب ته دا پیغام ورولېږه: «هغه خلک چې ستا کور ته راغلي دي غواړي چې د ټولې خاورې جاسوسي وکړي! هغوی دباندي راوباسه!» ④-⑥ هغې په ځواب کې وویل: «ځینې خلک زما کور ته راغلي وو، خو زه نه پوهېږم چې هغوی د کوم ځای وو. هغوی د لمر پر پواته په وخت کې مخکې له دې چې د ښار دروازه وتړل شي لاړل. زه پوه نه شوم چې هغوی چیرته تلل، خو که چېرې تاسو زه ورپسې ورشئ، نو کولای شئ چې هغوی ونیسئ.» خو راحاب هغه دوه جاسوسان د بام سرته بېولي وو او هغوی یې د کتان د بوټو د ډنډرو لاندې چې هلته یې ایښي وو، پټ کړي وو. ⑦ د

پاچا کسان د ښار څخه لارل او بیا دروازه بنده شوه. هغوی د اسرایيلي جاسوسانو د لټولو په خاطر تر هغه ځای پورې لارل په کوم ځای کې چې خلک به د اردن د سیند څخه تېرېدل.

⑧ د شپې له خوا مخکې له دې چې جاسوسان ویده شي، راحاب بام ته وروختله ⑨ او هغوی ته یې وویل: «زه پوهېږم چې څښتن دا ځمکه تاسو ته درکړې ده او هرڅوک په دې هېواد کې ستاسو څخه سخت وپریږي. ⑩ مونږ اورېدلي دي کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، نو څښتن څنګه ستاسو په مخکې د سرې بحیرې اوبه وچې کړې. او مونږ خبر یو چې تاسو څنګه د اموریانو دوه پاچاهان یعنې سیحون او عوج د اردن د سیند په ختیځ کې له منځه یووړل. ⑪ څنګه چې مونږ د دې څخه خبر شو، نو ووپرېدلو او خپل جرات مو له لاسه ورکړ، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د ځمکې او اسمان خدای دی. ⑫ نو اوس ماته د هغه په نوم قسم وخورئ چې تاسو به زما د کورنۍ سره داسې د مهربانۍ څخه ډک چلند کوئ، لکه څنګه چې ما ستاسو سره کړې دی او ماته یوه داسې نښه راکړې چې په تاسو باندې اعتبار وکړم. ⑬ زما سره وعده وکړې چې زما مور او پلار، زما خویندې او وروڼه به د هغوی د ټولې کورنۍ سره ژغورئ! مونږ

مه پرېردی چي مړه شو.» ۱۴ هغو سړيو هغې ته وويل: «که چېرې مونږ په خپلې خبرې باندې عمل ونه کړ، نو خدای دې زمونږ ژوند واخلي! که چېرې ته چاته ونه وايي چې مونږ څه کوو، مونږ ستا سره وعده کوو کله چې څښتن مونږ ته دا ځمکه راکړي، مونږ به ستا سره ښه چلند وکړو.»

۱۵ نو راحاب هغوی په یوې رسی باندې د کړکۍ په لاره ښکته کړل، ځکه چې په کوم کور کې چې هغه اوسېدله، هغه د ښار په دېوال باندې ؤ. ۱۶ راحاب هغوی ته وويل: «غونډيو ته لار شئ، که نه، نو د پاچا کسان به تاسو راپیدا کړي. درې ورځې هلته ځانونه پټ کړئ، ترڅو هغوی بېرته راشي، له هغې وروسته کولای شئ چې په خپله لاره لار شئ.» ۱۷ سړيو هغې ته وويل: «په کومه وعده باندې چې تا مونږ مجبور کړو په هغې باندې به عمل کوو. ۱۸ کله چې مونږ ستاسو په خاوره باندې حمله وکړه، دا سور مزی په هغې کړکۍ باندې وټړه چې تا ورباندې رانښکته کړو. خپل پلار، مور، وروڼه او د خپل پلار ټوله کورنۍ په خپل کور کې سره راټول کړه. ۱۹ که چېرې څوک ستا د کور څخه ووځي، نو د هغه خون به د هغه په خپله غاړه وي او مسوولیت به یې زمونږ په غاړه نه وي. خو که چېرې ستا په کور کې چاته

زيان ورسپري، بيا به مسووليت زمونږ په غاړه وي. (۲۰) خو که چپرې چاته ووايي چې مونږ څه کوو، نو بيا به مونږ مجبور نه يو په هغې وعدې باندې ټينگ پاتې شو چې تا په مونږ باندې کړې وه.» (۲۱) راحاب دا خبره ومنله او هغوی يې رخصت کړل. کله چې هغوی لاړل، هغې په کړکۍ باندې سور مزی وټره.

(۲۲) هغه جاسوسان غونډيو ته لاړل او پټ شول. د پاچا کسانو درې ورځې د هغې سيمې ټولې لارې ولټولې، خو هغوی يې پيدا نه کړل، نو هغوی بېرته اريحا ته راستانه شول. (۲۳) بيا هغه دوه جاسوسان د غونډيو څخه رابنکته شول، د اردن د سيند څخه تېر شول او بېرته يوشع ته ورغلل. هرڅه چې په هغوی باندې تېر شوي وو هغه ته يې بيان کړل. (۲۴) هغوی يوشع ته وويل: «مونږ باور لرو چې څښتن مونږ ته هغه ټول هېواد راکړی دی. د هغه ځای ټول خلک زمونږ څخه سخت وپريږي.»

د اردن د سيند څخه د اسراييلو د قوم تېرېدل

(۱) سبا سهار يوشع او د اسراييلو ټول قوم وختي پاڅېدل، د هغه کمپ څخه چې په شطيم کې ؤ روان شول او د اردن سيند ته لاړل. هلته يې خپمې ودرولې او د دې انتظار يې کاوه چې د هغه

ځای څخه پورې وځي. ② درې ورځې وروسته د قوم مشران په کمپ کې وگرځېدل ③ او خلکو ته یې وویل: «کله چې تاسو زموږ د څښتن خدای د لوظ صندوق چې کاهنان یې انتقالوي ووينئ، نو د خپلو ځایونو څخه روان شئ او په هغه پسې لاړ شئ. ④ بیا به تاسو پوه شئ چې په کومه لاره باندې لاړ شئ، ځکه چې مخکې تاسو په دې لار باندې نه یئ تللي. خو د لوظ صندوق ته به نژدې نه ورځئ، د هغه څخه د نهه سوه مترو په فاصله شاته اوسئ.» ⑤ یوشع قوم ته وویل: «ځانونه پاک کړئ، ځکه چې څښتن به سبا ستاسو په منځ کې لویه معجزه وښايي.» ⑥ بیا هغه کاهنانو ته وویل چې د لوظ صندوق واخلي او د هغه سره دې د قوم په مخکې ځي. نو څه چې هغه وویل هغوی هماغسې وکړل.

⑦ څښتن یوشع ته وویل: «زه به سر له نن څخه د اسراییلو قوم دې ته مجبور کړم چې د یو لوی سړي په توګه ستا درناوی وکړي او هغوی به په دې پوه شي چې زه ستا سره مل یم لکه څنګه چې د موسی سره مل وم. ⑧ هغو کاهنانو ته چې د لوظ صندوق وړي ووايه کله چې دوی د اردن سیند ته ورسېږي، باید سیند ته ننوځي او د سیند د غاړې سره نژدې دې ودرېږي.» ⑨

بيا يوشع اسراييليانو ته وويل: «دلته راشئ او د خپل خښتن
خدای خبرو ته غوږ ونيسئ. (۱۰) نن به تاسو پوه شئ چې ژوندی
خدای ستاسو سره مل دی. هغه به بې له شکه کنعانيان، حيتيان،
حويان، فرزبان، جرجاشيان، اموريان او يبوسيان ستاسو د مخې
خخه لېرې کړي. (۱۱) گورئ، د ټولې نړۍ د خښتن د لوظ صندوق
به د اردن د سيند خخه په تېرېدلو کې ستاسو لارښوونه کوي. (۱۲)
نو د اسراييلو د قبيلو خخه دولس کسان وټاکئ يعنې د هرې
قبيلې خخه يو يو کس. (۱۳) کله چې کاهنان چې د ټولې نړۍ د
خښتن د لوظ صندوق انتقالوي خپلې پښې په اوبو کې کېږدي، د
اردن د سيند اوبه به ودرېږي او کومې اوبه چې لاندې راځي،
هغه به په يو ځای کې سره راټولې شي.»

(۱۴-۱۵) دا د لو کولو وخت ؤ او اوبه د سيند د غاړو خخه پورته
شوې وي. کله چې خلک د کمپ خخه روان شول چې د اردن د
سيند خخه تېر شي، نو هغه کاهنان چې د لوظ صندوق يې
انتقالاوه د هغوی په مخکې روان شول. څنگه چې کاهنانو په
سيند کې قدم کېښود، (۱۶) اوبه ودرېدلې او په يوې لېرې فاصله
کې په يو ښار کې چې آدم بلل کېده او د زرتان د ښار په څنگ
کې ؤ، يوځای غونډې شوې او کومې اوبه چې لاندې مړې

بحیرې ته رابهدلې، هغه په پوره توگه بېلې شوې. نو قوم اریحا ته مخامخ پورې وت. (۱۷) په داسې حال کې چې قوم په وچه ځمکه باندې تېرېده، هغه کاهنان چې د خښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه تر هغه وخته پورې د اردن د سیند په منځ کې په وچه ځمکه باندې ولاړ وو، ترڅو ټول قوم بلې غاړې ته ورپورې وت.

د یادگاري تیرو ودرول

① کله چې ټول قوم د اردن د سیند څخه تېر شو، خښتن یوشع ته وویل: (۲) «د اسراییلو د قوم څخه دولس تنه وټاکه یعنې د هرې قبیلې څخه یو یو کس (۳) او هغوی ته حکم وکړه چې د اردن د سیند د منځ څخه یعنې د هماغه ځای څخه چې کاهنان ولاړ وو، دولس تیږې راواخلي. هغوی ته ووايه چې دا تیږې د ځان سره یوسي او په هغه ځای کې یې کېږدي چې تاسو نن شپه په کې خپمې ودرؤئ.» (۴) نو یوشع هغه دولس کسان چې هغه غوره کړي وو، راوغوښتل (۵) او هغوی ته یې وویل: «د اردن د سیند منځ ته هغه ځای ته چې د لوظ صندوق په کې دی، لاړ شی. تاسو هر یو د اسراییلو د قبیلو د شمېر له مخې یوه یوه تیږه واخلي او په خپلو اوږو باندې یې کېږدئ.» (۶) دا تیږې به

خلکو ته هغه کارونه ور په یادوي چې څښتن کړي دي. په راتلونکې کې کله چې ستاسو اولادونه درڅخه پوښتنه وکړي چې دا تیرې ستاسو دپاره څه معنی لري؟ (۷) نو تاسو به هغوی ته وایئ کله چې د څښتن د لوظ صندوق د اردن د سیند څخه تېرېده، نو د سیند اوبه ودرېدلې. دا تیرې به تل د اسراییلو قوم ته دا خبره ور په یادوي چې دلته څه پېښ شول.»

(۸) هغو کسانو د یوشع حکمونه په ځای کړل. څنگه چې څښتن یوشع ته حکم کړی ؤ، هغوی د اردن د سیند د منځ څخه دولس تیرې راواخیستې یعنې د اسراییلو د هرې قبیلې دپاره یوه تیره وه. هغوی دا تیرې د خېمو د ودرولو ځای ته یووړې او هلته یې کېښودلې. (۹) یوشع د اردن د سیند په منځ کې چې د لوظ د صندوق وړونکي کاهنان په کې ولاړ وو، هم دولس تیرې ودرولې. (هغه تیرې تراوسه پورې هلته دي.) (۱۰) کاهنان تر هغه وخته پورې د اردن د سیند په منځ کې ولاړ پاتې شول، ترڅو چې قوم هغه ټول کارونه سرته ورسول چې څښتن په یوشع باندې د هغو حکم کړی ؤ. دا هغه څه وو چې موسی هم مخکې یوشع ته حکم کړی ؤ.

نو قوم په بیره د اردن د سیند څخه تېر شو. (۱۱) کله چې

هغوی ټول بلې غاړې ته پورې وتل، نو کاهنان د خښتن د لوظ د صندوق سره د قوم په مخکې پورې وتل. (۱۲) د روبین او جاد د قبیلو او د منسي د نیمې قبیلې کسان د جگړې دپاره تیار وو او لکه څنگه چې موسی هغوی ته ویلي وو، هغوی د پاتې قوم په مخکې پورې وتل. (۱۳) شاوخوا څلوېښت زره کسان د جگړې دپاره تیار وو او هغوی د خښتن په حضور کې هغه ډاگ ته چې اریحا ته نژدې ؤ، ورتېر شول. (۱۴) په هغه ورځ خښتن یوشع د ټولو اسراییلو په نظر کې سرلوړی کړ. ترڅو پورې چې هغه ژوندی ؤ هغوی د هغه درناوی کاوه، لکه څنگه چې هغوی د موسی درناوی کاوه.

(۱۵) بیا خښتن یوشع ته وویل (۱۶) چې په هغو کاهنانو باندې چې د لوظ صندوق انتقالوي، امر وکړي چې د اردن د سیند څخه راووځي. (۱۷) یوشع هماغسې وکړل (۱۸) او کله چې کاهنان د سیند غاړې ته ورسېدل، نو سمدلاسه د سیند اوبو بېرته په بهېدلو پیل وکړ او د سېلاب په شان بیا د سیند د غاړو څخه پورته شولې.

(۱۹) د لومړۍ میاشتې په لسمه ورځ قوم د اردن د سیند څخه تېر شو او په جلجال کې یې چې د اریحا ختیځې خواته پروت ؤ، خپمې ودرولې. (۲۰) یوشع په جلجال کې هغه دولس تېرې

ودرولې چې هغوی د اردن د سیند څخه راویستلې وې. (۲۱) هغه د اسراییلو خلکو ته وویل: «په راتلونکې کې کله چې ستاسو اولادونه ستاسو څخه پوښتنه وکړي چې دا تیرې څه معنی لري؟ (۲۲) تاسو به هغوی ته د هغه وخت په اړه ووايئ چې اسراییلیان د اردن په سیند کې په وچه ځمکه باندې پورې وتل. (۲۳) هغوی ته ووايئ چې زمونږ څښتن خدای زمونږ په خاطر د اردن د سیند اوبه وچې کړې، ترڅو مونږ ورڅخه تېر شو، لکه څنګه چې هغه زمونږ دپاره د سرې بحیرې اوبه وچې کړې وې. (۲۴) هغه دا کارونه ځکه وکړل چې د ځمکې په مخ ټول قومونه پوه شي چې د څښتن قدرت څومره زیات دی او تاسو به د تل دپاره د خپل څښتن خدای څخه وپره کوئ.»

(۱) د اموریانو ټولو پاچاهانو چې د اردن د سیند په لوېدیځ کې وو او د کنعانیانو ټولو پاچاهانو چې د مدیترانې د بحیرې په غاړه وو، واورېدل چې څښتن د اردن سیند تر هغه وخته پورې وچ کړی ؤ، ترڅو د اسراییلو قوم د هغه څخه تېر شو. هغوی واورېدل او نور یې دا جرات نه درلود چې د اسراییلو سره مخامخ شي.

په جلال کې سنت ګیري

٢ په هغه وخت کې څښتن يوشع ته وويل: «د بکری د تيرې څخه چرې جوړې کړه او پاتې اسراييليان سنت کړه.» ٣ نو څنگه چې څښتن حکم کړی و، يوشع هماغسې وکړل او اسراييليان يې په هغه ځای کې سنت کړل چې د سنت گيری د غونډۍ په نوم ياد شو. ٤ نو په دې خاطر هغه داسې وکړل. هغه ټول نارينه يعنې ټول جنگي کسان چې د مصر څخه راوتلي وو، د سفر په دوران کې په دښته کې مړه شول. ٥ هغه خلک چې د مصر څخه راوتلي وو هغوی ټول سنت شوي وو، خو هغه ټول خلک چې د سفر په دوران کې په دښته کې زېږېدلي وو، هغوی سنت شوي نه وو. ٦ اسراييليانو څلوېښت کاله په دښته کې سفر وکړ، تر هغې چې ټول خلک يعنې د قوم ټول جنگي کسان چې د مصر څخه راووتل مړه شول، ځکه چې د څښتن د امر څخه يې سرغړونه کړې وه. لکه څنگه چې څښتن قسم خوړلی و، هغوی ته اجازه ورنه کړای شوه چې هغه غني او حاصلخېزه ځمکه وويني چې د هغو د نيکونو سره يې وعده کړې وه. ٧ د دغو خلکو زامن هېڅکله سنت شوي نه وو او دا هغه نوی نسل و چې يوشع سنت کړ.

٨ کله چې د اسراييلو ټول نارينه سنت شول، هغوی تر هغې

پورې په کمپ کې پاتې شول، ترڅو چې زخمونه یې روغ شول.
⑨ څښتن یوشع ته وویل: «دا زما د قوم دپاره د شرم خبره وه چې په مصر کې دې غلامان وي، خو ما نن هغه رسوایي لېرې کړه.» نو اسرائیلیانو دغه ځای د جلدجال په نوم یاد کړ او تراوسه پورې په دې نوم یادېږي.

⑩ کله چې اسرائیلیانو په جلدجال کې اریحا ته نژدې په ډاگ کې خېمې ودرولې، هغوی د میاشتي د څوارلسمې ورځې په ماښام د فسحې اختر ولمانځه. ⑪ راتلونکې ورځ اول ځل و چې هغوی د کنعان د محصولاتو څخه خواړه وخورل یعنې وریتې شوې غلې دانې او فطیره ډوډۍ. ⑫ د هماغې ورځې څخه د خدای له خوا د من رالېږل بند شول او د اسرائیلو دپاره نور من نه پیدا کېده. د هماغه وخت څخه هغوی هغه څه خورل چې په کنعان کې پیدا کېدل.

د اسرائیلو له خوا د اریحا نیول

⑬ یو وخت یوشع اریحا ته نژدې و، چې ناڅاپه یې یو سپری ولیده چې د هغه مخې ته ولاړ و او په لاس کې یې توره وه. یوشع هغه ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته زمونږ په خوا

يې که زمونږ د دښمنانو په خوا؟» (۱۴) هغه په ځواب کې وويل: «هېڅ يو نه، زه اوس د څښتن د لښکر د قوماندان په توګه راغلی يم.» بيا يوشع په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ويې ويل: «صاحبه، زه ستاسو خدمتګار يم. زما څخه څه غواړئ چې ويې کړم؟» (۱۵) د څښتن د لښکر قوماندان هغه ته وويل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه چې ته په سپېڅلې ځمکې باندې ولاړ يې.» او يوشع همداسې وکړل.

د اريحا راپرزېدل

① د اريحا خلکو د اسراييليانو له وېرې د ښار دروازې کلکې وټرلې او د هغه ساتنه کېدله. هېچا نه شو کولای چې ښار ته ننوځي يا د ښار څخه ووځي. ② څښتن يوشع ته وويل: «زه اريحا د هغه د پاچا او د هغه د زړورو عسکرو سره تاته تسليموم. ③ ته او ستا عسکر بايد شپږ ورځې د ورځې يوځل د ښار څخه ګردچاپېره وګرځئ. ④ اووه کاهنان چې د هر يو سره سرنې وي هغوی دې د لوظ د صندوق په مخکې روان شي. په اوومه ورځ په داسې حال کې چې کاهنان به خپل سرنې ووهي، تاسو ټول اووه ځله د ښار څخه ګردچاپېره وګرځئ. ⑤ بيا دې هغوی په لوړ اواز سره سرنې ووهي. څنګه چې تاسو هغه

واورئ، ټول خلک دې په لوړ اواز چيغې ووهي، نو د بنار د پوالونه به راپرېوځي. بيا به ټول لښکر مخامخ بنار ته ننوځي.»

⑥ يوشع کاهنان راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «د لوظ صندوق واخلي او اووه تنه د سرنیو سره د هغه په مخکې حرکت وکړئ.» ⑦ بيا هغه قوم ته حکم وکړ: «د بنار څخه گردچاپېره وگرځئ او وسله وال ساتونکي دې د څښتن د لوظ د صندوق په مخکې روان وي.»

⑧ څنگه چې يوشع قوم ته وينا وکړه، هغه اووه کاهنان چې سرنی يې وړل هغوی مخکې روان شول، خپل سرنی يې وهل او د څښتن د لوظ صندوق د هغوی پسې ؤ. ⑨ وسله وال ساتونکي د هغو کاهنانو په مخکې چې سرنی يې وهل روان وو او شاتنی ساتونکي ډله د صندوق پسې روانه وه. په دې ټول وخت کې سرنی وهل کېدل. ⑩ خو يوشع په قوم باندې امر وکړ: «چيغې مه وهئ، ترڅو پورې چې زه تاسو ته امر ونه کړم تاسو به هېڅ نه وايئ.» ⑪ نو يوشع وويل چې د څښتن د لوظ صندوق دې يوځل د بنار څخه گردچاپېره وگرځوي. بيا ټول خلک بېرته کمپ ته راغلل او هلته يې شپه تېره کړه.

⑫ يوشع سهار وختي پاڅېده او کاهنانو او خپلو کسانو ته يې

هماغه امر وکړ. نو هغو کاهنانو چې د لوظ د صندوق د وړلو حکم ورته شوی ؤ هغه په خپلو اوږو باندې کېښود. (۱۳) بیا هغوی لکه د تېرې ورځې په شان په هماغه ترتیب سره د ښار ګردچاپېره وګرځېدل. لومړی هغه ساتونکي چې مخکې روان وو، بیا هغه کاهنان چې د ګرځېدلو په حال کې به یې هر وخت سرنی وهل، ورپسې هغه کاهنان چې د څښتن د لوظ صندوق یې وړلو او په اخره کې شاتنی ساتونکې ډله. (۱۴) نو په دوهمه ورځ هغوی بیا یوځل د ښار څخه ګردچاپېره وګرځېدل او وروسته کمپ ته راستانه شول. هغوی شپږ ورځې دا کار وکړ.

(۱۵) په اوومه ورځ هغوی سهار وختي پاڅېدل او په همدې ډول اووه ځلې د ښار څخه ګردچاپېره وګرځېدل. دا یوازېنې ورځ وه چې هغوی اووه ځلې داسې وکړل. (۱۶) په اووم ځل کله چې کاهنانو سرنی ووهل، یوشع په قوم باندې امر وکړ: «چینغې ووهئ! ځکه چې څښتن دا ښار تاسو ته درکړی دی! (۱۷) دا ښار او هرڅه چې په کې دي هغه باید څښتن ته د نذرانې په توګه بیخي له منځه یووړل شي. یوازې راحاب بدلمنه او د هغې کورنۍ دې ژوندي پاتې شي، ځکه چې هغې زمونږ جاسوسان پټ کړي وو. (۱۸) خو تاسو باید هېڅ شی چې له منځه وړل کېږي وانځلی،

که تاسو یې واخلي، نو د اسراييلو په کمپ باندې به مصيبت او تباهي راولی. (۱۹) ټول سپين زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې شيان په ځانگړې توگه د څښتن دي او د هغه په خزانه کې بايد کېښودل شي.»

(۲۰) نو کاهنانو سړني ووهل. څنگه چې قوم د سړنيو غږ واورېده، هغوی په لوړ اواز چيغې ووهلې او ناڅاپه د اريحا د ښار دېوالونه راولوېدل. نو بيا ټول لښکر نېغ په نېغه غونډۍ ته وروخت. هغوی ښار ته ننوتل او هغه یې ونيوه. (۲۱) هغوی په خپلو تورو باندې په ښار کې ټول خلک يعنې سړي، ښځې، ځوان او زور ټول ووژل. همدارنگه هغوی غويان، پسونه او خره هم ووژل.

(۲۲) نو بيا يوشع هغو دوو کسانو ته چې جاسوسي یې کړي وه وويل: «تاسو د هغې بدلمنې کور ته ورننوځئ او لکه څنگه چې مو د هغې سره وعده کړې وه، هغه او د هغې کورنۍ راوباسئ.»

(۲۳) نو هغوی لاپل او راحاب یې د هغې د مور او پلار، ورونو او د هغې د ټولې کورنۍ سره راوويستل. هغوی د راحاب ټوله کورنۍ يو خوندي ځای ته چې د اسراييلو کمپ ته نژدې ؤ يووړله. (۲۴) بيا د اسراييلو لښکرو ټول ښار د هرڅه سره

وسوځاوه، خو هغوی سپین زر او سره زر او د برنجو او اوسپنې
شیان د خښتن د کور په خزانه کې کېښودل. (۲۵) خو یوشع د
راحاب بدلمنې او د هغې د کورنۍ او ټولو خپلوانو ژوند وژغوره،
ځکه چې هغې هغه جاسوسان پټ کړي وو چې یوشع اریحا ته
لېږلي وو. (د هغې اولاده تر نن ورځې پورې په اسراییلو کې
اوسېږي.)

(۲۶) کله چې اریحا وړانه شوه، نو یوشع په کلکه خبرداری
ورکړ: «هرڅوک چې د اریحا د ښار د بیا ودانولو هڅه وکړي،
خښتن به په هغه باندې لعنت ووايي:

هرڅوک چې کېږدي بنیاد د هغه

نو له لاسه وربه کړي خپل مشر زوی

هرڅوک چې جوړې کړي د هغه دروازي

نو له لاسه وربه کړي خپل کشر زوی»

(۲۷) نو خښتن د یوشع سره مل ؤ او د هغه شهرت په ټول
هېواد کې خپور شو.

د عخان گناه

① خبنتن اسراييلو ته حکم کړی ؤ چې د اريحا خخه هېڅ داسې شی چې بايد له منځه وړل شوی وای وانخيستل شي، خو د هغه خخه سرغړونه وشوه. يو سړی چې عخان نومېده د دې حکم خخه يې سرغړونه وکړه، نو خبنتن په اسراييلو باندي سخت په قهر شو. (عخان د کرمي زوی، د زبدي لمسی او د زارح د طايفې خخه ؤ، دا د يهودا د قبيلې يوه برخه وه.)

② يوشع د اريحا خخه د عای بنار ته يو څو کسان ولېږل چې لاړ شي او هغه خاوره وگوري. عای بيت آون ته نژدې او د بيت ييل په ختيځ کې ؤ. کله چې هغوی دا کار وکړ، ③ هغوی بېرته راغلل او يوشع ته يې خبر ورکړ: «دا لازمه نه ده چې ټول لښکر په عای باندي حمله وکړي. يوازې دوه يا درې زره کسان ولېږه. ټول لښکر د جنگ دپاره هلته مه لېږه، ځکه چې هغه لوی بنار نه دی.» ④ نو نژدې درې زره اسراييليانو په هغوی باندي حمله وکړه، خو په شا تگ ته مجبور شول. ⑤ د عای جنگياليو هغوی د بنار د دروازې خخه د تيږو تر کانونو پورې تعقيب کړل او د غونډې خخه د ښکته کېدلو په وخت کې يې د هغوی خخه نژدې شپږ دېرش تنه ووژل. بيا اسراييليانو خپل جرات له لاسه

ورکړ او ووپرېدل.

⑥ یوشع او د اسراییلو مشرانو د ډېره غمه خپل کالي وشکول، په خپلو سرونو باندې یې خاورې باد کړې او تر لمرپرېواته پورې د خښتن د لوظ د صندوق په مخکې په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل. ⑦ یوشع وویل: «ای خښتن تعالی! تا ولې د اردن د سیند څخه راپورې ویستلو؟ د دې دپاره چې مونږ د اموریانو ته په لاس ورکړې چې له منځه یوسي؟ ولې مونږ د اردن د سیند په بله غاړه باندې پاتې نه شو؟ ⑧ ای خښتنه، اوس چې اسراییلیان د دښمن څخه په شا شوي دي، زه نه پوهېږم چې څه ووايم. ⑨ کنعانیان او د هېواد نور خلک به د دې څخه خبر شي. هغوی به مونږ کلابند کړي او زمونږ نوم به د ځمکې د منځ څخه ورک کړي! بیا به ته د خپل عزت د ساتلو دپاره څه وکړي؟»

⑩ خښتن یوشع ته وویل: «پاخپږه! ولې داسې پرمخې پروت یې؟ ⑪ د اسراییلو خلکو گناه کړې ده! هغوی زما هغه تړون مات کړی دی چې ما په هغوی باندې حکم کړی ؤ چې عمل ورباندې وکړي. هغوی د هغو شیانو څخه چې باید له منځه وړل شوي وای ځینې شیان وړي دي. هغه یې غلا کړل، د خپلو شیانو

سره يې کښنودل او د هغو په هکله يې دروغ وويل. (۱۲) له همدې
 امله اسراييليان د خپلو دښمنانو په وړاندې نه شي ودرېدلی.
 هغوی ځکه د خپلو دښمنانو څخه په شا کېږي او تښتې چې
 هغوی خپله په تباهي باندې محکوم شوي دي! زه به تر هغې
 پورې نور د هغوی سره نه اوسم، ترڅو هغه شيان له منځه یونسي
 چې د هغو د له منځه وړلو حکم ورباندې شوی دی. (۱۳) لاړ شه،
 خپل قوم پاک کړه او هغوی تيار کړه چې زما حضور ته راشي.
 هغوی ته ووايه چې سبا تيار شي، ځکه چې زه د اسراييلو څښتن
 خدای داسې وایم: «ای د اسراييلو خلکو، ستاسو سره یو څه
 شيان شته چې ما د هغو د له منځه وړلو حکم درباندي کړی دی!
 تاسو تر هغه وخته پورې د خپلو دښمنانو په وړاندې نه شی
 ودرېدلی، ترڅو دا شيان د ځان نه لېږي نه کړئ!» (۱۴) سبا سهار
 ټول سره راټول شئ. تاسو به قبيله په قبيله رامخکې شئ او
 څښتن به وښايي چې کومه قبيله گناهکاره ده. بيا به د هماغې
 قبيلې طايفې مخکې راشي او څښتن به وښايي چې کومه طايفه
 گناهکاره ده. بيا دې د هماغې طايفې کورنی راشي او څښتن به
 گناهکاره کورنی په گوته کړي. په اخره کې دې د هماغې کورنی
 کسان راشي. (۱۵) د چا سره چې هغه شيان پيدا شي چې بايد له
 منځه وړل شوي وای، نو هغه کس بايد د خپلې کورنی سره

ووژل شي، د هغوی مړي دې وسوځول شي او مال او جايداد يې په اور کې وغورځول شي، ځکه چې هغه زما تړون مات کړی دی او اسراييليان يې سخت شرمولي دي.»

①۶ يوشع سهار وختي پاڅېده او هره قبيله يې د څښتن حضور ته راوستله، چېرته چې څښتن ونبودله چې د يهودا قبيله گناهکاره وه. ①۷ بيا يوشع د يهودا طايفې راوستلې او څښتن ونبودله چې د زارح طايفه گناهکاره وه. هغه د زارح د طايفې يوه يوه کورنی راوستله او څښتن ونبودله چې د زبدي کورنی گناهکاره وه. ①۸ په اخره کې يوشع د زبدي د کورنی يو يو کس رامخته کړ او څښتن ونبودل چې عخان گناهکار ؤ. ①۹ يوشع عخان ته وويل: «زما زويه، د اسراييلو د څښتن خدای په مخکې رښتيا ووايه او اقرار وکړه. اوس ماته ووايه چې تا څه کړي دي. زما څخه د دې خبرې د پټولو هڅه مه کوه.»

②۰ عخان په ځواب کې وويل: «دا رښتيا دي! ما د اسراييلو د څښتن خدای په وړاندې گناه کړې ده او دا هغه څه دي چې ما کړي دي. ②۱ د هغو شيانو په منځ کې چې مونږ ونيول ما يوه بڼايسته بابلی چپنه، دوه کيلوگرامه سپين زر او د سرو زرو سينځ چې وزن يې نيم کيلوگرام ؤ وليدل، هغه زما ډېر خوښ شول او

ما واخيستل. تاسو به هغه زما د خېمې په منځ کې پيدا کړئ، هغه هلته بنځ دي او د ټولو لاندې سپين زر دي.»

۲۲ نو يوشع يو څو کسان ولېږل. هغوی خېمې ته منډه کړه او ويې ليدل چې هغه شيان په رښتيا هلته بنځ وو او د هغو لاندې سپين زر وو. ۲۳ هغوی دا شيان د خېمې څخه راوويستل، يوشع او ټولو اسراييليانو ته يې وروړل او د څښتن په حضور کې يې کېښودل. ۲۴ بيا يوشع د اسراييلو د ټول قوم سره عخان، سپين زر، چپنه، د سرو زرو سيخ، د هغه زامن او لورگانې، پادې، خره او پسونه، د هغه خېمه او هر څه يې چې درلودل د «مصيبت درې» ته يووړل. ۲۵ يوشع عخان ته وويل: «تا ولې په مونږ باندې داسې مصيبت راوست؟ اوس به څښتن په تا باندې مصيبت راولي!» بيا ټول قوم عخان او د هغه کورنۍ په مرگ باندې سنگساره کړه. بيا يې د هغوی مړي د عخان د مال او جايداد سره يوځای وسوځول. ۲۶ په هغوی باندې يې د تيږو يوه لويه ډېرۍ جوړه کړه چې تر نن ورځې پورې هلته پاتې ده. بيا د څښتن سخت قهر سوړ شو. له دې امله دا ځای له هغه وخته راهيسې د مصيبت د درې په نوم يادېږي.

د عای نیول او له منځه وړل

① څښتن يوشع ته وويل: «مه وپرېره او مه بې زړه كېره. ټول لښكر د ځان سره واخله او عاى ته لار شه. زه به تا د عاى په پاچا، د هغه په خلكو او ښار باندې بريالى كړم او د هغه خاوره به ستا شي. ② ته به د عاى او د هغه د پاچا سره داسې كار وكړې لكه څنگه چې دې د اريحا او د هغه ځاى د پاچا سره وكړ. خو دا ځل تاسو كولاى شئ چې د هغوى مالونه او څاروي د خپلو ځانونو دپاره وساتئ. تيار اوسئ چې په ناڅاپي توگه د شا له خوا په ښار باندې حمله وكړئ.»

③-④ نو يوشع د خپلو ټولو عسكرو سره تيار شو چې په عاى باندې حمله وكړي. هغه د خپلو لښكرو څخه دېرش زره ډېر ښه كسان غوره كړل او په شپه كې يې د دې حكمونو سره ولېږل: «د ښار بل اړخ ته پټ شئ، خو د هغه څخه ډېر لېرې نه. د حملې دپاره تيار اوسئ. ⑤ زه او پاتې كسان به ښار ته نژدې ورشو. كله چې د عاى خلك د مخكې ځل په شان راووځي او په مونږ باندې حمله وكړي، نو مونږ به وتښتو. ⑥ هغوى به تر هغې پورې زمونږ پسې شي، ترڅو مونږ هغوى وغولوو چې د ښار څخه لېرې شي، ځكه چې هغوى به فكر وكړي چې مونږ د مخكې په شان د هغوى څخه تښتو. ⑦ بيا به تاسو د هغه پټ

حای خخه راووځی او بنار به ونیسی. زمونږ څښتن خدای به هغه بنار تاسو ته درکړي. (۸) لکه څنگه چې څښتن حکم کړی دی د بنار د نیولو څخه وروسته هغه ته اور ورواچوی. د دې امر و نو څخه په کلکه اطاعت وکړی.» (۹) نو یوشع هغوی رخصت کړل او هغوی خپل د پتېدلو حای ته لاړل یعنې د عای لوېدیځ خواته چې د بیت ییل او عای ترمنځ ؤ او هلته یې انتظار کاوه. خو یوشع شپه په کمپ کې تېره کړه.

(۱۰) سبا ته سهار وختي یوشع پاڅېده او عسکر یې سره راټول کړل. بیا هغه او د اسراییلو مشرانو تر عای پورې د هغوی لارښوونه وکړه. (۱۱) هغه د ټولو عسکرو سره د بنار د اصلي دروازي خواته لاړ او په شمال کې یې خېمې ودرولې. د هغوی او عای ترمنځ یوه دره وه. (۱۲) هغه نژدې پنځه زره کسان بوتلل چې د بنار په لوېدیځ کې د عای او بیت ییل ترمنځ کمین ونیسي. (۱۳) عسکر د جگړې دپاره تیار کړای شول. اصلي کمپ د بنار په شمال کې ؤ او پاتې کسان په لوېدیځ کې وو. یوشع شپه په دره کې تېره کړه. (۱۴) کله چې د عای پاچا د یوشع کسان ولیدل، نو هغه زر لاس په کار شو. هغه د خپلو ټولو کسانو سره د اردن د درې خواته روان شو چې هلته د اسراییلیانو سره وجنگېږي، خو

هغه نه پوهېده چې د شاه خوا به ورباندې حمله وشي. (۱۵)

يوشع د خپلو کسانو سره داسې وبنودله چې گوندې هغوی په شا شول او د دښتې خواته وتښتېدل. (۱۶) د بنار په ټولو خلکو باندې غږ وشو چې په اسراییليانو پسې روان شي. څنگه چې د عای خلک په هغوی پسې لاړل، نو اسراییليانو هغوی وغولول او د بنار څخه یې لېرې کړل. (۱۷) په عای یا بیت ییل کې چې هرڅوک و هغه ټول په اسراییليانو پسې روان شول. هلته هېڅوک پاتې نه شو چې د بنار څخه دفاع وکړي او د بنار دروازي خلاصې پاتې شوي.

(۱۸) بیا څښتن يوشع ته وويل: «خپله نېزه د عای خواته ونیسه، ځکه چې هغه تاته درکوم.» نو څنگه چې يوشع ته ويل شوي وو هغه هماغسې وکړل (۱۹) او څنگه چې هغه خپله نېزه پورته کړه، کوم کسان چې پټ وو هغوی زر د خپلو ځایونو څخه پاڅېدل، بنار ته په منډه ورننوتل او هغه یې ونيوه. هغوی سمدلاسه بنار ته اور واچاوه. (۲۰-۲۱) کله چې د عای کسانو شاته وکتل، نو ویې ولیدل چې د هغوی د بنار څخه اسمان ته لوگی پورته کېږي. يوشع او د هغه کسانو هم لوگی ولیده او هغوی پوه شول چې نورو اسراییلي عسکرو بنار نیولی دی او اور یې ورته

اچولی دی. نو داسې ځای نه ؤ چې د عای کسان ورته د خوندي پاتې کېدلو دپاره وروتښتي. نو یوشع او د هغه کسان راوگرځېدل او د هغوی په وژلو یې پیل وکړ. (۲۲) نو هغه اسرائیلیان چې په ښار کې وو په جگړه کې د برخې اخیستلو دپاره رانښکته شول. نو د عای خلکو ولیدل چې اسرائیلیانو هغوی بیخي کلانې کړي دي او هغوی ټول ووژل شول. هېڅوک ونه تښتېده او نه څوک ژوندي پاتې شو، (۲۳) پرته د عای د پاچا څخه. هغه ژوندي ونيول شو او یوشع ته راوړل شو.

(۲۴) کله چې اسرائیلیانو هغه ټول خلک چې په دښته کې وو او هلته یې هغوی تعقیب کړي وو، ووژل، نو بیا ټول اسرائیلیان د عای ښار ته ورغلل او د هغه ځای ټول خلک یې ووژل. (۲۵-۲۶) یوشع خپله نېزه د عای خواته ونيوله او تر هغه وخته پورې یې کښېښودله، ترڅو د هغه ځای ټول کسان قتل کړای شول. په هغه ورځ د عای ټول نفوس چې دولس زره کسان وو، له منځه یووړل شول. (۲۷) لکه څنګه چې څښتن یوشع ته ويلي وو، هغوی هغه څاروي او مالونه چې په ښار کې یې نیولي وو د خپلو ځانونو دپاره وساتل. (۲۸) نو یوشع عای وسوځاوه او په کنډواله یې بدل کړ. هغه ځای تر نن ورځې پورې هماغسې پاتې دی. (۲۹)

هغه د عای پاچا په یوې ونې کې خورند کړ او د هغه مړی یې تر مابننامه پورې هلته پرېښود. د لمر پرېواته په وخت کې یوشع حکم وکړ چې هغه مړی دې لېرې کړای شي او د ښار د دروازې په خوله کې دې وغورځول شي. هغوی هغه د تیرو په لوی انبار کې پټ کړ چې تر نن ورځې پورې هلته دی.

د عیال په غره کې د موسی د شریعت لوستل

۳۰) بیا یوشع د عیال په غره باندې د اسراییلو د څښتن خدای دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ. ۳۱) هغه یې د هغه حکم سره سم جوړ کړ چې د څښتن خدمتگار موسی اسراییلیانو ته کړی و، لکه څنګه چې د موسی په شریعت کې ویل شوي وو: «د قربانۍ ځای دې د هغو تیرو څخه جوړ شي چې هغه د اوسپنې د سامان الاتو په وسیله پرې کړل شوي نه وي.» په هغه باندې هغوی څښتن ته سوځېدونکې قربانۍ او همدارنګه خپلې د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړې. ۳۲) یوشع هلته د اسراییلیانو په مخکې په تیرو باندې د موسی د شریعت یو نقل ولیکه. ۳۳) اسراییلیان د خپلو مشرانو، مامورینو، قاضیانو او هغو پردیو خلکو سره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، د څښتن د لوظ د صندوق دواړو اړخونو ته ودرېدل او هغو لاوي کاهنانو ته

مخامخ وو چې صندوق يې وړلو. نيم قوم داسې ولاړ ؤ چې شا يې د جرزيم غره ته وه او نيمايي نورو خپله شا د عيبال غره ته اړولې وه. موسی حکم کړی ؤ چې هغوی دې په همدې ترتيب سره ودرېږي او برکت دې اعلان شي. ^(۳۴) بيا يوشع د موسی د شريعت د کتاب څخه برکتونه او لعنتونه په لوړ اواز سره ولوستل. ^(۳۵) يوشع د اسراييلو ټولې غونډې ته چې په هغوی کې بنځې او ماشومان او هغه پردې خلک چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، شامل وو د موسی ټول حکمونه ولوستل.

د جبعونيانو له خوا د يوشع غولول

① د اسراييلو د برياليتوبونو څخه هغه ټول پاچاهان خبر شول چې د اردن د سيند په لوبديځ کې وو، يعنې کوم چې په غرنۍ سيمه، د غرونو په لوبديځو لمنو او د مديترانې د بحيرې د غاړې څخه شمال خواته تر لبنان پورې اوسېدل. دا د حيتيانو، اموريانو، کنعانيانو، فرزيانو، حويانو او يبوسيانو پاچاهان وو. ^(۲) هغوی ټول سره راټول شول او د يوشع او اسراييليانو په وړاندې د جنگ دپاره يې خپل قوتونه سره يو کړل.

③ خو د جبعون خلکو چې حويان وو، واورېدل چې يوشع

په اريحا او عای باندي څه کړي وو (٤) او هغوی د يوشع د غولولو پر پکړه وکړه. هغوی لارل او يو څه خواړه يې راواخيستل او په زړو بوجيو او گنډل شويو د شرابو مشکونه يې په خپلو خړو بار کړل. (٥) هغو خلکو زړې او گنډل شوې خپلې او زاړه کالي واغوستل. کومه ډوډۍ چې هغوی د ځان سره اخيستي وه هغه وچه او چناسکو وهلې وه. (٦) بيا هغوی يوشع ته هغه کمپ ته ورغلل چې په جلجال کې ؤ او هغه او اسراييليانو ته يې وويل: «مونږ د يو لېرې هېواد څخه راغلي يو، ستاسو څخه غواړو چې زمونږ سره د سولې تړون وکړئ.» (٧) خو اسراييليانو وويل: «مونږ څنگه پوه شو چې تاسو زمونږ سره نژدې نه اوسېږئ؟ که چېرې نژدې اوسېږئ، نو بيا مونږ نه شو کولای چې ستاسو سره تړون وکړو.» (٨) هغوی يوشع ته وويل: «مونږ ستا غلامان يو.» يوشع پوښتنه وکړه: «تاسو څوک يئ او د کوم ځای څخه راغلي يئ؟» (٩) هغوی په ځواب کې وويل: «بناغليه، مونږ د يو ډېر لېرې هېواد څخه راغلي يو، ځکه چې مونږ ستاسو د څښتن خدای د شهرت په اړه اورېدلي دي. مونږ د هغو ټولو کارونو څخه خبر يو چې هغه په مصر کې کړي دي (١٠) او هر څه چې هغه د اردن د سيند په ختيځ کې د اموريانو په دوو پاچاهانو باندي وکړل يعنې د حشبون په پاچا سيحون او د باشان په پاچا

عوج چې په عشتاروت کې اوسېده. (۱۱) زمونږ مشرانو او هغو ټولو خلکو چې زمونږ په هېواد کې اوسېږي مونږ ته وويل چې د خپل سفر دپاره له ځان سره د خوړلو او څښلو دپاره يو څه يوسو، لاړ شو د اسراييليانو سره ووينو او ورته ووايو چې مونږ ستاسو غلامان يو، زمونږ سره يو تړون وکړئ. (۱۲) زمونږ ډوډۍ ته وگورئ. کله چې مونږ د کور څخه راروان شو هغه توده وه. خو اوس وگورئ! هغه وچه شوې او چناسکو وهلې ده. (۱۳) کله چې مونږ د شرابو دا مشکونه ډک کړل، هغه نوي وو. خو وگورئ! هغه شلېدلي دي. د دې اوږد سفر له امله زمونږ کالي او خپلۍ زړې شوې دي.» (۱۴) اسراييليانو د هغوی يو څه ډوډۍ قبوله کړه، خو په دې هکله يې د څښتن سره مشوره ونه کړه. (۱۵) يوشع د جبعون د خلکو سره د دوستۍ تړون وکړ او هغوی يې ژوندي پرېښودل. د اسراييلو مشرانو قسم وخور چې په دې تړون باندې به عمل کوي.

(۱۶) د جبعونيانو سره د تړون د کولو څخه درې ورځې وروسته اسراييليانو واورېدل چې دا گاونډيان دي او د هغوی سره نژدې اوسېږي. (۱۷) نو اسراييليان روان شول او په درېمه ورځ هغو ښارونو ته ورسېدل چې دا خلک په کې اوسېدل يعنې

جبعون، کفیره، بیروت او قریت یعاریم ته. (۱۸) خو اسرائیلیانو نه شو کولای چې هغوی ووژني، حکه چې د هغوی مشرانو د جبعونیانو سره د اسرائیلو د خښتن خدای په نوم قسم خوړلی ؤ. ټول قوم د مشرانو خخه گيله وکړه، (۱۹) خو هغوی په خواب کې وویل: «مونږ د هغوی سره د اسرائیلو د خښتن خدای په نوم قسم خوړلی دی. اوس هغوی ته زیان نه شو رسولی. (۲۰) مونږ باید د خپلې وعدې په خاطر هغوی ژوندي پرېږدو. که داسې ونه کړو، نو خدای به مونږ ته سزا راکړي. (۲۱) هغوی ژوندي پرېږدئ، خو هغوی باید زمونږ دپاره لرگي مات کړي او اوبه راوړي.» دا د مشرانو وړاندیز ؤ.

(۲۲) بیا یوشع د جبعون خلک راوغوښتل او هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې مونږ وغولولو او داسې مو وویل چې مونږ د لېرې خای خخه یو، حال دا چې زمونږ سره نژدې اوسېږئ؟» (۲۳) په دې خاطر چې تاسو داسې کار وکړ، نو اوس په تاسو باندې لعنت ویل شوی دی. ستاسو خلک به تل تر تله غلامان وي او زما د خدای کور ته به لرگي ماتوي او اوبه به راوړي.» (۲۴) هغوی په خواب کې وویل: «بناغلیه، مونږ خبر شو چې دا رښتیا وه چې ستا خښتن خدای خپل خدمتگار موسی ته حکم کړی ؤ

چې تاته به دا ټوله ځمکه درکړي او کوم خلک چې په کې اوسېږي هغوی به ستا له مخې څخه ورک کړي. نو مونږ ځکه داسې کار وکړ چې ستاسو څخه سخت وپرېدلو چې مونږ به ووژنئ. (۲۵) اوس مونږ ستا په لاس کې یو. هرڅه چې تاته بڼه او مناسب ښکاري زمونږ سره یې وکړه.» (۲۶) نو یوشع هغوی د اسراییلیانو څخه وژغورل او هغوی جبعونیان ونه وژل. (۲۷) خو په هماغه ورځ یوشع هغوی غلامان کړل چې د اسراییلو خلکو او د څښتن د قربانۍ ځای دپاره لرګي مات کړي او اوبه ورته راوړي. تر نن ورځې پورې هغوی په هغه ځای کې چې څښتن د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی همدا کار کوي.

د اموریانو ماتې

(۱) د اورشلیم پاچا ادوني صدق واورېدل چې یوشع عای نیولی دی او هغه یې بیخي له منځه وړی او د هغه ځای پاچا یې وژلی دی لکه څنګه چې هغه د اریحا او د هغه ځای د پاچا سره همداسې کړي وو. هغه دا هم واورېدل چې د جبعون خلکو د اسراییلو سره د سولې تړون کړی دی او د هغوی په منځ کې اوسېږي. (۲) د اورشلیم خلک ډېر وپرېدل، ځکه چې جبعون د شاهي ښارونو په شان یو ډېر لوی ښار ؤ. دا ښار د عای څخه

لوی و او ټول خلک یې بڼه جنگیالی وو. (۳) نو ادوني صدق د
حبرون پاچا هوهام، د یرموت پاچا فرآم، د لاکیش پاچا یافیع
او د عجلون پاچا دبیر ته دا لاندې پیغام ولېږه: (۴) «راشی او
زما سره مرسته وکړی چې په جبعون باندې حمله وکړو، ځکه
چې د هغه ځای خلکو د یوشع او اسرایلیانو سره د سولې تړون
کړی دی.» (۵) د اموریانو دغو پنځو پاچاهانو یعنی د اورشلیم
پاچا، د حبرون پاچا، د یرموت پاچا، د لاکیش پاچا او د
عجلون پاچا خپل ځواکونه سره یوځای کړل. هغوی جبعون
کلابند کړ او په هغه باندې یې حمله وکړه.

(۶) جبعونیانو یوشع ته هغه کمپ ته چې په جلجال کې و او دا
پیغام ولېږه: «د خپلو خدمتکارانو څخه لاس مه اخله. همدا اوس
راشه او زموږ سره مرسته وکړه او موږ وژغوره! ځکه چې د
غرنی سیمې د اموریانو ټولو پاچاهانو زموږ په ضد ځواکونه سره
یوځای کړي دي او په موږ باندې یې حمله کړې ده.»

(۷) نو یوشع د خپل ټول لښکر سره چې د هغه تر ټولو بڼه
جنگیالی په کې شامل وو د جلجال څخه روان شو. (۸) څښتن
یوشع ته وویل: «د هغوی څخه مه وپرېږه. هغوی به تاته په لاس
درکړم. د هغوی څخه به یو تن هم ونه شي کولای چې ستا په

وړاندې ودرېږي.» ٩ يوشع او د هغه لښکر ټوله شپه د جلاجل
څخه د جبعون پورې مزل وکړ او په اموريانو باندې يې ناڅاپي
حمله وکړه. ١٠ څښتن اموريان د اسراييليانو په ليدلو سره
ووېرول. اسراييليانو هغوی په جبعون کې ووژل او پاتې يې په
بيت حورون کې د غره د غاښي په ښکتنی لاره تعقيب کړل.
هغوی تر هغه وخته پورې په اموريانو باندې خپلې حملې ته
دوام ورکړ، ترڅو د عزيزه او مقيده ښارونو ته ورسېدل. ١١ کله
چې اموريان د اسراييلو د لښکرو څخه ښکته د غاښي په لاره
باندې تښتېدل، څښتن په هغوی باندې تر عزيزه پورې غټې غټې
ږلې واورولې. د هغو خلکو شمېر چې په ږليو مړه شول د هغو
خلکو څخه زيات وو چې د اسراييليانو له خوا ووژل شول.

١٢ په هغه ورځ چې څښتن اسراييليانو ته په اموريانو باندې
بري ورکړ، يوشع څښتن ته دعا وکړه. هغه د اسراييليانو په
مخکې وويل:

ای لمره، ودرېږه د جبعون په سر باندې

ای سپوږمۍ، ودرېږه د ايالون په دره باندې

١٣) نو لمر او سپورمى تر هغه وخته پورې ودرېدل، ترڅو چې قوم په خپلو دښمنانو باندې برى وموند.

دا پېښه د ياشر په كتاب كې ليكل شوې ده. لمر د اسمان په منځ كې ودرېده او ټوله ورځ ونه لوېد. ١٤) داسې ورځ هېڅكله نه ده راغلې او نه به راشي چې خداى لمر او سپورمى د يو انسان د دعا په خاطر ودروي. څښتن په ربنتيا سره د اسراييلو په خاطر جنگېده!

١٥) د جگړې څخه وروسته يوشع او د هغه لښکر بېرته خپل کمپ ته جلاجلال ته ستانه شول.

د پنځو اموريایي پاچاهانو وژل کېدل

١٦) د جگړې په وخت كې هغه پنځه اموريایي پاچاهان تښتېدلي وو او ځانونه يې په مقیده كې په سمخه كې پټ كړي وو. ١٧) يو چا هغوى پيدا كړل او يوشع خبر شو چې هغوى د مقیدې په سمخه كې پټ شوي وو. ١٨) يوشع خپلو كسانو ته وويل: «د سمخې خولې ته يو څو غټې تيرې ورغړوئ او هلته يو څو ساتونكي ودروئ، ١٩) خو تاسو په خپله هلته مه پاتې كېږئ.

د دښمن پسې شئ او د شا له خوا ورباندې حمله وکړئ. هغوی مه پرېږدئ چې خپلو ښارونو ته ورورسېږي! ځکه چې زموږ څښتن خدای مونږ په هغوی باندې بريالي کړي یو.» (۲۰) نو یوشع او اسرایلیانو د دښمن عسکر نژدې ټول له منځه یووړل. خو یوازې یو څو کسان چې پاتې شوي وو هغوی خپلو دېوال لرونکو ښارونو ته ورورسېدل. (۲۱) بیا ټول لښکر یوشع ته هغه کمپ ته چې په مقیده کې ؤ روغ راستون شو. له دې وروسته هېچا جرات نه شو کولای چې د اسرایلیانو په هکله کومه بده خبره وکړي.

(۲۲) بیا یوشع وویل: «د سمخې خوله خلاصه کړئ او هغه پنځه پاچاهان ماته راوباسئ.» (۲۳) نو هغوی هغه پنځه پاچاهان یعنې د اورشلیم، حبرون، یرموت، لاکیش او د عجلون پاچاهان د سمخې څخه راوویستل. (۲۴) کله چې هغوی دا پاچاهان یوشع ته راوستل، هغه د اسرایلیو ټول خلک راوغوښتل او د لښکرو قوماندانو ته یې چې د هغه سره راغلي وو امر وکړ چې راشي او د دې پاچاهانو په ورمېړونو باندې خپلې پښې کېږدي. نو هغوی همداسې وکړل. (۲۵) بیا یوشع خپلو قوماندانو ته وویل: «مه وپرېږئ او زړونه مه بایلئ. قوي او زړور اوسئ، ځکه چې

څښتن به ستاسو په ټولو دښمنانو باندې چې تاسو ورسره جنگ کوي، همداسې کار وکړي.» (۲۶) بيا يوشع هغه پنځه پاچاهان ووژل او هغوی يې په پنځو ونو کې ځورند کړل او د هغوی مړي تر مابنماه پورې هلته پاتې شول. (۲۷) د لمر پرېواته په وخت کې يوشع امر وکړ او هغوی د هغو پاچاهانو مړي د ونو څخه رابنکته کړل او په هغه سمخه کې يې وغورځول چې هغوی مخکې په کې پټ شوي وو. هغوی د سمخې په خوله کې لويې لويې تيرې کېښودلې او هغه تر نن ورځې پورې هلته دي.

(۲۸) په هماغه ورځ يوشع د مقيده په ښار باندې حمله وکړه او هغه يې ونيوه او د هغه پاچا يې وواژه. هغه د دې ښار ټول خلک ووژل. هېڅوک يې ژوندی پرېښود. هغه د مقيده د پاچا سره هماغه شان چلند وکړ لکه څنگه چې هغه د اريحا د پاچا سره کړی و.

د يوشع له خوا د اموريانو د نورو سيمو نيول

(۲۹) وروسته له هغې يوشع او د هغه ټول لښکر له مقيده څخه لښته لاړل او په هغه ځای باندې يې حمله وکړه. (۳۰) څښتن اسراييليان په دې ښار او د هغه په پاچا باندې هم بريالي کړل.

هغوی هېڅوک ژوندی پرېښود او د ښار ټول خلک یې ووژل.
لکه څنگه چې هغوی د اریحا پاچا وژلی و هماغه شان هغوی د
لبنه پاچا هم وواژه.

③۱ له هغې وروسته یوشع او د هغه لښکر د لبنه څخه لاخیش
ته لاړل، هغه یې کلابند کړ او حمله یې ورباندې وکړه. ③۲ د
جگړې په دوهمه ورځ څښتن اسراییلیان په لاخیش باندې
بریالی کړل. هغوی د ښار ټول خلک د لبنه د خلکو په شان
ووژل.

③۳ هورام د جازر پاچا د لاخیش سره د مرستې دپاره راغی،
خو یوشع هغه او د هغه لښکر ته ماتې ورکړه او د هغوی یو کس
یې هم ژوندی پرېښود.

③۴ بیا یوشع او د هغه لښکر د لاخیش څخه عجلون ته لاړل،
هغه یې کلابند کړ او حمله یې ورباندې وکړه. ③۵ هغوی په
هماغه ورځ دا ښار ونیوه او د لاخیش په شان یې د هغه ځای
ټول خلک ووژل.

③۶ له هغې وروسته هغوی د عجلون څخه د غونډیو له لارې

حبرون ته وروختل او په هغه باندي يې حمله وکړه. (۳۷) هغوی هغه بنار او د هغه شاوخوا کلي ونيول، بيا يې ټول خلک ووژل چې په هغو کې پاچا هم شامل ؤ. لکه څنگه چې هغوی عجلون له منځه وړی ؤ هماغه شان يې حبرون هم بيخي له منځه يووړ.

(۳۸) بيا يوشع د خپل لښکر سره راوگرځېد او په دبیر باندي يې حمله وکړه. (۳۹) هغوی بنار، د هغه پاچا او شاوخوا ټول کلي ونيول. د هغه ځای ټول خلک يې بيخي له منځه يووړل. هغوی د دبیر او د هغه ځای د پاچا سره هماغه شان کار وکړ لکه څنگه يې چې د حبرون د بنار او د لښه د بنار او پاچا سره کړی ؤ.

(۴۰) يوشع ټوله خاوره فتح کړه. هغه د غرنۍ سيمې، د غرونو د ختيځو لمنو، د غرونو د لوېديځو لمنو او د کنعان د جنوبي سيمې پاچاهانو ته ماتې ورکړه. هغه هېڅوک ژوندي پرېښود، ټول ووژل شول. دا هغه څه وو چې د اسراييلو څښتن خدای د هغو حکم کړی ؤ. (۴۱) يوشع دا خاوره د قادش برنيع څخه تر غزې او د جوشن د ټولې سيمې څخه تر جبعون پورې فتح کړه. (۴۲) يوشع په يوې لښکر کشۍ سره په دې ټولو پاچاهانو او د هغوی په سيمو باندي فتح تر لاسه کړه، ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای د اسراييلو دپاره جگړه کوله. (۴۳) بيا يوشع د خپل لښکر سره په

جلجال کې خپل کمپ ته راستون شو.

د کنعان د شمال د پاچاهانو ماتې

① کله چې د اسراییلو د بریالیتوب خبر د حاصور پاچا یابین ته ورسېده، هغه د مادون پاچا یوباب او د شمرون او اخشاف پاچاهانو ② او هغو پاچاهانو ته پیغام ولېږه چې د شمال په غرنۍ سیمه کې، د اردن په دره کې، د جلیل د بحیرې په جنوب کې، د غرونو په لمنو کې او دور ته نژدې په غونډیو باندې اوسېدل. ③ همدارنگه هغه د کنعانیانو پاچاهانو ته چې د اردن د سیند په دواړو خواوو کې اوسېدل، د اموریانو، حیتیانو، فرزیانو او یبوسیانو پاچاهانو ته چې په غرنۍ سیمه کې اوسېدل او د هغو حویانو پاچاهانو ته هم پیغام وروولېږه چې د حرمون د غره په لمنو کې د مصفه په خاوره کې اوسېدل. ④ هغوی د خپلو ټولو عسکرو سره راغلل. هغه یو لوی لښکر ؤ او د بحیرې د شگو په شان ډېر وو. هغوی ډېر زیات اسونه او جنگي گاډۍ هم درلودلې. ⑤ دا ټول پاچاهان سره راټول شول او د میروم د خوږ سره یې کمپ جوړ کړ. هلته هغوی خپل ځواکونه سره یوځای کړل چې د اسراییلو په وړاندې وجنگیږي.

⑥ خښتن يوشع ته وويل: «د هغوی څخه مه وپرېره، ځکه چې زه خښتن به هغوی ټول ووژنم. سبا دا وخت به هغوی ټول مړه وي. له جگړې څخه وروسته د هغوی اسونه گوډ کړئ او جنگي گاډۍ يې وسوځوئ.» ⑦ نو يوشع او د هغه ټول لښکر په هغوی باندې د ميروم د خوړ تر څنگ ناڅاپه حمله وکړه. ⑧ خښتن اسراييليان په هغوی باندې بريالي کړل. اسراييليانو په هغوی باندې حمله وکړه او په شمال کې يې تر مسرفوت مايم او لوی صيدون او په ختيځ کې د مصفه تر درې پورې تعقيب کړل. جگړه تر هغه وخته پورې روانه وه، ترڅو چې د دښمن له خوا هېڅوک ژوندي پاتې نه شو. ⑨ يوشع د هغوی سره هماغه شان کار وکړ څنگه چې خښتن هغه ته حکم کړی ؤ. هغه د هغوی اسونه گوډ کړل او د هغوی جنگي گاډۍ يې وسوځولې.

⑩ يوشع بېرته راوگرځېد، هغه د حاصور ښار ونيوه او د هغه ځای پاچا يې وواژه. (په هغه وخت کې نورې پاچاهۍ چې پورته ورڅخه يادونه وشوه، د حاصور د پاچا تر واکمنۍ لاندې وې.) ⑪ هغوی هلته ټول خلک ووژل. هېڅوک ژوندي پاتې نه شو او ښار يې وسوځاوه. ⑫ يوشع هغه ټول ښارونه د هغو د پاچاهانو سره ونيول او ټول يې ووژل. لکه څنگه چې د خښتن

خدمتگار موسی امر کړی ؤ، یوشع هغوی په پوره توگه له منځه یووړل. ^(۱۳) خو بیا هم، اسراییلیانو د هغو ښارونو څخه چې په غونډیو باندې ودان شوي وو هېڅ کوم ښار ونه سوځاوه، پرته له حاصور څخه چې یوشع هغه وسوځاوه. ^(۱۴) د اسراییلو خلکو د دې ښارونو څخه ټول قیمتي شیان او څاروي یووړل او د ځانونو دپاره یې وساتل. خو هغوی ټول خلک ووژل، هېڅوک هم ژوندی پاتې نه شو. ^(۱۵) څښتن خپل خدمتگار موسی ته حکمونه ورکړي وو، موسی هغه یوشع ته ورکړل او یوشع هغه سرته ورسول. یوشع هغه ټول کارونه ترسره کړل چې څښتن په موسی باندې د هغو حکم کړي ؤ.

د یوشع له خوا نیول شوي سیمې

^(۱۶) نو یوشع دغه ټوله خاوره ونيوله: غرنی سیمه، د غرونو لوېدیځې لمنې، شمال او جنوب دواړه، د جوشن ټوله سیمه، ټوله جنوبي دښته او د اردن دره. ^(۱۷-۱۸) هغه سیمه د حالق د غره څخه په جنوب کې د ادوم خواته نژدې تر بعل جاد پورې چې د لبنان په دره کې دی او د حرمون د غره لاندې پروت دی، غزېدلې ده. یوشع د ډېرې مودې دپاره د دغو ټولو پاچاهانو سره وجنگېده، خو هغه ټول یې ونيول او ویې وژل. ^(۱۹-۲۰) څښتن موسی ته ویلي

وو چې هغه غواړي چې د دې سيمې ښارونه دې له منځه يووړل شي او د هغو خلک دې په بې رحمۍ سره ووژل شي. په دې خاطر څښتن د هغو ښارونو د خلکو زړونه سخت کړي وو چې د اسراييلو سره وجنگيږي. يوازې ښار چې د اسراييلو د قوم سره يې سوله وکړه هغه د جبعون ښار ؤ چې ځينې حويان په کې اوسېدل. نور ښارونه د اسراييلو لښکرو په جگړه کې ونيول.

٢١ په هغه وخت کې يوشع عناقيان چې لوړ قدونه يې درلودل او په حبرون، دبیر، عناب او د يهودا او اسراييلو په پاتې ټولو غرنيو سيمو کې اوسېدل هم له منځه يووړل. يوشع هغوی د خپلو ښارونو سره بيخي له منځه يووړل. ٢٢ د عناقيانو څخه هېڅوک د اسراييليانو په خاوره کې پاتې نه شو، يوازې په غزه، جت او اشدود کې ځينې خلک ژوندي پاتې شول.

٢٣ څنگه چې څښتن موسی ته لارښوونه کړې وه، يوشع ټوله خاوره ونيوله او هغه يې اسراييليانو ته د هغوی د خپل ملکیت په توگه ورکړه. هغه يې په څو برخو ووېشله، هرې قبيلې ته يوه برخه ورسېدله. په پای کې په هغه هېواد کې ارامي شوه.

هغه پاچاهان چې موسی ورته ماتې ورکړه

① مخکې له دې چې موسى مړ شي هغه او د اسراييلو خلکو د اردن د سيند د ختيځې خوا دوو پاچاهانو ته ماتې ورکړه. دې دوو پاچاهانو په هغې سيمې باندې چې د ارنون له درې څخه د حرمون تر غره پورې رسېدله او په هغې کې د اردن د درې ختيځه خوا هم شامله وه، حکومت کاوه. ② سيحون د اموريانو پاچا ؤ چې په حشبون کې يې پاچاهي کوله. هغه د عروير څخه چې د ارنون د درې په څنګ کې ؤ او د درې له منځ څخه د يوق تر سيند پورې چې د عمونيانو پوله وه پاچاهي کوله. په دې کې نيم جلعاد شامل ؤ. ③ په هغې کې د اردن دره د جليل د بحيرې څخه جنوب خواته د بيت يشيموت (د مړې بحيرې ختيځ ته) او پيسګاه د غره تر لمنې پورې شامل وو. ④ همدارنگه موسى او اسراييليانو د باشان پاچا عوج ته چې د پاتې شويو رفايانو څخه ؤ هم ماتې ورکړه. هغه په عشتاروت او ادرعي کې پاچاهي کوله. ⑤ د هغه په پاچاهۍ کې د حرمون غر، سلخه او ټول باشان د جشور او معکې تر پولې او همدارنگه نيم جلعاد د حشبون د پاچا سيحون تر سيمې پورې شامل وو.

⑥ موسى او د اسراييلو قوم دغو دوو پاچاهانو ته ماتې ورکړه. د خښتن خدمتګار موسى د هغوی خاوره د روپين او جاد

قبیلو ته او د منسي نیمې قبیلې ته د هغوی د ملکیت په توګه ورکړه.

هغه پاچاهان چې یوشع ورته ماتې ورکړه

۷ یوشع او د اسراییلو قوم هغو پاچاهانو ته چې د اردن د سیند په لوېدیځه خوا کې وو ماتې ورکړه، یعنې د بعل جاد څخه چې د لبنان په دره کې پروت ؤ د حالق تر غره پورې چې په جنوب کې ادوم ته نژدې ؤ. یوشع هغه ځمکه د اسراییلو د قبیلو ترمخ وپېشله او د ملکیت په توګه یې هغوی ته ورکړه. ۸ کومه ځمکه چې یوشع د هغوی په منځ کې وپېشله په هغې کې دا ځایونه شامل وو: غرنۍ سیمه، د غرونو لوېدیځې لمنې، د اردن دره، د غرونو ختیځ اړخونه او د کنعان جنوبي دښته. دا ځمکه د حیتیانو، اموریانو، کنعانیانو، فرزیانو، حویانو او یبوسیانو وطن ؤ. ۹ د اسراییلو قوم د لاندېنیو ښارونو پاچاهانو ته ماتې ورکړه: اریحا، عای (بیت ییل ته نژدې)، ۱۰ اورشلیم، حبرون، ۱۱ یرموت، لاکیش، ۱۲ عجلون، جازر، ۱۳ دبیر، جدر، ۱۴ حرما، عراد، ۱۵ لینه، عدولام، ۱۶ مقیده، بیت ییل، ۱۷ تفوح، حافر، ۱۸ عفیق، لشارون، ۱۹ مادون، حاصور، ۲۰ شمرون مرون، اخشاف، ۲۱ تعنک، مجدو، ۲۲ قادش، یقنعام (په کرمل کې)، ۲۳ دور (د

دور په لوړو سیمو، قوییم (په جلیل کې) (۲۴) او ترزه. د ټولو پاچاهانو شمېر یو دېرشو ته رسېده.

هغه ځمکه چې اسرایلو نه وه نیولې

۱) کله چې یوشع زور شو، څښتن هغه ته وویل: «ته ډېر زور شوی یې، خو ډېره ځمکه لا پاتې ده چې باید ونیول شي. ۲) دا هغه ځمکه ده چې پاتې ده: د فلسطینیانو او د جشوریانو ټوله سیمه، ۳) همدارنگه د عویانو سیمه تر جنوب پورې (د شیحور څخه نیولې چې د مصر په پولې کې وه د عقرون تر پولې پورې چې په شمال کې وه، د کنعانیانو ځمکه گڼل کېدله. د فلسطین پاچاهان په غزه، اشدود، اشقلون، جت او عقرون کې اوسېدل)، ۴) د کنعانیانو ټول هېواد او میعاره چې په صیدونیانو پورې اړه لري تر افیق پورې چې د اموریانو په پوله کې دی، ۵) د جبالیانو ځمکه او ټول لبنان تر ختیځ پورې، د بعل جاد څخه نیولې چې د حرمون د غره جنوب خواته پروت دی د حمات تر غابني پورې. ۶) په دې کې د صیدونیانو چې د لبنان د غرونو او د مسرفوت مايم ترمنځ په غرنۍ سیمه کې اوسېږي، ټوله سیمه شامله ده. زه به په خپله د اسرایلو له مخې څخه دا خلک لېرې کړم. څنگه چې ما په تا باندې حکم کړی دی، ته باید دا ځمکه

د اسراييليانو په منځ کې ووېشي. ٧ بيا دا ځمکه په هغو نهو قبيلو او د منسي په نيمې قبيلې ووېشه چې تراوسه پورې ځمکه نه لري چې د هغوی ملکيت شي.»

د اردن د سيند په ختيځ کې د ځمکې وېشل

٨ موسی لا پخوا د روبين او جاد قبيلو او د منسي بلې نيمې قبيلې ته هغه ځمکه ورکړې وه چې د اردن د سيند په ختيځه غاړه باندې پرته وه. ٩ دا سيمه د هغه ښار څخه چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ او په هغې کې د عروعر ښار چې د هغې درې په شمالي څنډه کې ؤ شامل ؤ، شمال خواته غزېدلې ده. په هغې کې د ديبون په شمال کې د ميديا لوره جلگه شامله وه. ١٠ د هغوی سيمه د عمون تر پولې پورې رسېدله. همدارنگه په هغې کې هغه ټول ښارونه هم شامل وو چې د اموريانو پاچا سيحون به ورباندې د حشبون د ښار څخه حکومت کاوه. ١١ په هغې کې جلعاد، د جشور او معکې سيمې، د حرمون ټول غراو ټول باشان تر سلخه پورې شامل وو. ١٢ په هغې کې د عوج پاچاهي شامله وه. عوج د رفايانو د جملې څخه يوازېنی کس ؤ چې ژوندی پاتې شوی ؤ او په عشتاروت او ادرعي کې يې پاچاهي کوله. موسی دې خلکو ته ماتې ورکړې وه او هغوی يې

شرلي وو. ١٣ خو بياهم اسراييليانو جشوريان او معكيان ونه شرل، نو هغوی تر نن ورځې پورې د اسراييليانو په منځ کې اوسېږي.

١٤ موسی د لاوي قبیلې ته هېڅ ځمکه نه وه ورکړې، ځکه چې د اسراييلو څښتن خدای هغوی ته ويلي وو: «تاسو به د ځمکې په ځای هغه قربانۍ تر لاسه کوئ چې زما د قربانۍ په ځای باندې سوځول کېږي.»

د روبین قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

١٥ موسی د روبین په قبيله کې هرې یوې طایفې ته ځمکه ورکړه. ١٦ د هغوی ځمکه په جنوب کې په هغه ښارگوټي کې شروع کېدل چې د ارنون د درې په منځ کې ؤ. په هغې کې د عروعر ښارگوټي چې د درې په شمالي څنډه کې ؤ، شامل ؤ او په شمال کې د میدیا د شاوخوا لوړې جلگې پورې رسېدله. ١٧ په دې کې حشبون او کوم ښارگوټي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو یعنې دیون، باموت بعل، بیت بعل معون، ١٨ یاھص، قدیموت، میفاعت، ١٩ قریتایم، سبمه، سارت شحر چې په دره کې په غونډۍ باندې ؤ، ٢٠ بیت فغور، د پیسگاه د غره ډډې او

بیت یشیموت ټول شامل وو. (٢١) هغه ټول بنارگوتي چې په لوړې جلگې باندې پراته وو او د سیحون ټوله پاچاهي (سیحون د اموریانو پاچا ؤ او په حشبون کې یې حکومت کاوه) شامل وو. موسی سیحون او د مدیانیانو مشرانو یعنی اوي، راقم، صور، حور او رابع ته ماتې ورکړې وه. دا مشران چې په هغه هېواد کې اوسېدل، د سیحون سره ملګري شول. (٢٢) په هغو خلکو کې چې د اسرائیلیانو له خوا وژل شوي وو، بلعام د بعور زوی چې فال کتونکی ؤ هم شامل ؤ. (٢٣) دا سیمه او د هغې بنارونه او کلي د روبین قبیلې ته د هغوی د ملکیت په توګه ورکړل شول او د اردن سیند د هغې لوېدیځه پوله وه.

د جاد قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

(٢٤) همدارنګه موسی د جاد په قبيله کې هرې یوې طایفې ته ځمکه ورکړه. (٢٥) د هغوی په سیمه کې یعزیر، د جلعاد ټول بنارگوتي او د عمون نیمه ځمکه تر عروعر پورې چې د ربه په ختیځ کې وه شامل وو. (٢٦) د هغوی ځمکه د حشبون څخه نیولې تر رامت مصفه او بطونیم پورې او د محنايم څخه نیولې د دبیر تر سیمې پورې غزېدلې وه. (٢٧) د اردن د درې په هغه سیمه کې چې جاد ته ورکړل شوې وه په هغې کې بیت هارام، بیت نمره،

سوکوت او صافون یعنی د حشبون د پاچا سیحون پخوانی پاچاهي شامله وه. د هغوی لوېدیځه پوله د اردن سیند و او هغه په شمال کې د جلیل تر بحیرې پورې رسېدله. (۲۸) دا هغه سیمې او د هغو ښارگوټي او کلي وو چې د جاد قبیلې ته ورکړل شول.

د ختیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوې ځمکه

(۲۹) موسی د منسي په نیمه قبيله کې هرې یوې طایفې ته ځمکه ورکړه. (۳۰) د هغوی سیمه تر محنايم پورې وه او په هغې کې د باشان پاچا عوج ټوله پاچاهي او همدارنگه په باشان کې د یاییر ټول شپته کلي شامل وو. (۳۱) په دې کې نیم جلعاد، همدارنگه عشتاروت او ادرعي یعنی په باشان کې د عوج د پاچاهي شاهي ښارونه شامل وو. دا ټول هغو نیمو طایفو ته ورکړل شول چې د ماخیر یعنی د منسي د زوی څخه د اولادې په توګه پاتې وې.

(۳۲) په دې ډول موسی د موآب ډاګونه چې د اردن د سیند په بله غاړه او د اریحا په ختیځ کې وو، ووېشل. (۳۳) خو موسی د لاوي قبیلې ته هېڅ ځمکه ورنه کړه، ځکه چې خښتن وعده کړې وه چې هغه به تل د هغوی اړتیاوې پوره کوي.

د اردن د سیند په لوېدیځ کې د ځمکې وېش

① هغه ځمکې چې بني اسراييلو د کنعان په خاوره کې تر لاسه کړې، العازار کاهن، د نون زوی یوشع او د قوم مشرانو د هغوی ترمنځ ووېشلې. ② لکه څنګه چې څښتن د موسی په وسیله حکم کړی ؤ، د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نهو قبیلو او نیمې قبیلې سیمې د پچې اچولو په وسیله وټاکل شوې. ③-④ موسی پخوا هغه ځمکه چې د اردن د سیند په ختیځ کې وه، نورو دوه نیمو قبیلو ته ورکړې وه. (د یوسف اولاده په دوو قبیلو وېشل شوې وه. د منسی او افرایم قبیلې.) خو موسی لایوانو ته د سیمې هېڅ کومه برخه نه وه ورکړې. د هغې په ځای هغوی ښارګوټي تر لاسه کړل چې په کې واوسېږي او د خپلو پادو او رمو دپاره څرخایونه. ⑤ نو اسرايیلیانو د څښتن د امر له مخې چې موسی ته یې کړی ؤ، ځمکه ووېشله.

کالیب ته د حبرون ورکول

⑥ یوه ورځ د یهودا د قبیلې یو څو کسان په جلجال کې یوشع ته راغلل. د هغوی څخه یو کس کالیب د قنزي یفنه زوی هغه ته وویل: «ایا ستا په یاد دي چې څښتن خپل نبي موسی ته

په قادش برنيع کې زما او ستا په هکله څه وويل؟ (٧) زه
 څلوېښت کلن وم کله چې د څښتن خدمتگار موسی زه د
 جاسوسی دپاره د قادش برنيع څخه د کنعان هېواد ته ولېږلم. نو
 څه چې ما ليدلي وو د هغو په اړه مې هغه ته حقيقت ووايه. (٨)
 خو زما سره چې کوم کسان تللي وو، هغوی زمونږ خلک دي
 خاورې ته د تلوو څخه ووېرول. خو ما په وفادارۍ سره د خپل
 څښتن خدای مقصد سرته ورساوه. (٩) په هماغه ورځ زه بېرته
 راغلم او موسی راته وويل: «څرنګه چې ته څښتن خدای ته
 وفادار وي، نو زه وعده کوم چې په کومه خاوره کې چې ته
 ګرځېدلی يې، هغه به د تل دپاره ستا او ستا د اولادې شي.» (١٠)
 خو اوس ګوره، زه لا تر اوسه ژوندی يم او پنځه څلوېښت کاله
 مخکې څښتن موسی ته دا خبره کړې وه او په هغه وخت کې د
 اسراييلو خلک په دښته کې سرگردانه ګرځېدل. ګورئ، زه اوس
 پنځه اتيا کلن يم. (١١) زه نن هم د هماغه وخت په شان چې
 موسی ولېږلم قوي يم. کوم قوت چې ما په هغه وخت کې درلود،
 اوس يې هم لرم او د جګړې او نورو کارونو دپاره تيار يم. (١٢)
 اوس دغه غرنۍ سيمه چې په هغه ورځ څښتن زما سره د هغې
 وعده کړې وه ماته راکړه. تا په خپله په هغه ورځ واورېدل چې
 لوړ قدي عناقيان هلته اوسېږي او د هغوی ښارونه لوی دي او

دېوالونه لري، خو لکه څنگه چې څښتن ويلي دي هغه به زما سره مرسته وکړي چې هغوی وشړم.»

۱۳) بيا يوشع کاليب ته برکت ورکړ او هغه ته يې د حبرون ښار د هغه د ملکیت په توگه ورکړ. ۱۴) نو حبرون تر اوسه پورې د کاليب د اولادې ملکیت دی، ځکه چې هغه په وفادارۍ سره د اسراييلو د څښتن خدای اطاعت کړی و. ۱۵) له دې څخه مخکې حبرون د قریت اربع په نوم یادېده. اربع د عناقيانو په منځ کې يو لوی اتل و.

نو بيا په هېواد کې ارامي شوه.

د يهودا قبيلې ته ورکړل شوې ځمکه

۱) د يهودا د قبيلې طايفو د ځمکې يوه برخه تر لاسه کړه چې په لاندي ډول تشریح کيږي. دا ځمکه د صين د دښتې جنوب يعنې د ادوم د پولې پورې رسېدله. ۲) دا جنوبي پوله د مړې بحيرې د جنوبي برخې په پای کې پيل شوې، ۳) د عقريم د غاښي جنوب خواته تللې، د صين تر دښتې پورې غزېدلې ده او د قادش برنيع تر جنوب پورې وه. بيا هغه د حزررون څخه

تېره شوې، پورته د ادار خواته تللې او د قرقع خواته ګرځېدلې ده. ④ هغه د عصمون څخه تېره شوې او د هغه خوړ سره

يوځای شوې ده چې د مصر د پولې سره و او د مديترانې په بحيره کې ختمه شوې ده. دا د ټولو اسراييلو جنوبي پوله هم وه.

⑤ د يهودا د قبيلې ختيځه پوله مړه بحيره وه. دا پوله په شمال کې تر هغه ځای پورې غزېدلې ده په کوم ځای کې چې د اردن سيند د مړې بحيرې سره يوځای کېږي ⑥ او هغه تر بيت حمله پورې غزېدلې ده، د بيت عربه شمال خواته تللې او د هغه ځای څخه د بوهن ګټ ته راوتلې ده. (بوهن د روين زوی و.) ⑦ او دا پوله بيا د مصيبت له درې څخه پورته دبیر ته راوتلې او د شمال خواته د جلال په لوري چې د درې په جنوب کې د ادوميم غاښي ته مخامخ ده، ګرځېدلې ده. بيا هغه د عين شمس د چينو خواته تللې او په عين روجل کې راوتلې ده. ⑧ بيا دا پوله د غونډۍ جنوب خواته د هنوم د زوی د درې په لاره تېره شوې ده چېرته چې د يوسيانو ښار يعنې اورشليم پروت و. دا پوله بيا د هغې غونډۍ سرته رسېږي چې د هنوم د درې په لوبديځه خوا کې وه چې د رفايم د درې شمالي برخه وه. ⑨ د هغه ځای څخه دا پوله د نفتوح چينې او بيا هغو ښارګوټو ته تللې ده چې د

عقرون غر ته نژدې وو. دا پوله هلته د بعله خواته ګرځېدلې ده چې اوس د قریت یعاریم په نوم یادېږي، (۱۰) چېرته چې دغه پوله د ادوم د غرنۍ سیمې په خوا کې د بعله د لوېدیځ څخه راچاپېره شوې ده. بیا هغه د یعاریم د غره شمالي خوا (کسالون) ته تللې، بنکته بیت شمس ته راوتلې او د تمه څخه تېرېږي. (۱۱) بیا دا پوله هغې غونډۍ ته وتلې ده چې د عقرون په شمال کې ده. بیا د شکرون خواته ګرځېدلې، د بعله د غره څخه تېره شوې او یبیل ته راوتلې ده. دا پوله د مدیترانې په بحیره کې ختمه شوې ده (۱۲) او هلته یې لوېدیځه پوله جوړه کړې ده.

د یهودا خلک په دې سرحدونو کې اوسېدل.

د کالیب له خوا د حبرون او دیر نیول

(قاضیان ۱: ۱۱-۱۵)

(۱۳) څنگه چې څښتن یوشع ته حکم کړی و، د یهودا د سیمې یوه برخه د یفنه زوی کالیب ته چې د یهودا د قبیلې څخه و ورکړل شوه. هغه قریت اربع یعنې د حبرون ښار چې د عناق د نیکه یعنې اربع پورې یې اړه درلودله ترلاسه کړ. (۱۴) کالیب د عناق اولاده یعنې د شیشای، اخیمان او تلمای طایفې د ښار

څخه وشړلې. ١٥) کالیب د هغه ځای څخه د دبیر په اوسېدونکو باندې د حملې دپاره لار. (دا ښار مخکې د قریت سفر په نوم یادېده.) ١٦) کالیب وویل: «هرچا چې قریت سفر فتح کړ، زه به خپله لور عکسه هغه ته په نکاح ورکړم.» ١٧) عتني ییل د کالیب د ورور قناز زوی هغه ښار ونيوه، نو کالیب خپله لور هغه ته په نکاح ورکړه. ١٨) د واده په ورځ عتني ییل هغه وهڅوله چې د خپل پلار څخه یو پتی وغواړي. عکسه د خپل خره څخه ښکته شوه او کالیب د هغې څخه پوښتنه وکړه: «څه غواړې؟» ١٩) هغې په ځواب کې وویل: «زه د اوبو یو څو چینې غواړم. هغه ځمکه چې تا راته راکړې ده هغه په جنوبي دښته کې ده.» نو کالیب هغې ته پورتنۍ او ښکتنۍ چینې ورکړې.

د یهودا ښارگوټي

٢٠) دا هغه ځمکه ده چې د یهودا د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه: ٢١) هغه لېرې جنوبي ښارگوټي چې د هغوی پورې یې اړه درلودله، یعنې هغه ښارگوټي چې د ادوم پولې ته نژدې وو دا وو: قبصیل، عیدر، یاجور، ٢٢) قینه، دیمونه، عدده، ٢٣) قادش، حاصور، یتنان، ٢٤) زیف، طالم، بعلوت، ٢٥) حاصور حدته، قریوت حزررون (حاصور)، ٢٦) امام، شمع، مولاده،

٢٧) حزر جده، حشمون، بيت فالط، ٢٨) حزر شوعل، بيرشبع،
بزيوتيه، ٢٩) بعاله، عييم، عاصم، ٣٠) التولد، كسيل، حرمه، ٣١)
صقلج، مدمنه، سنسنه، ٣٢) لباعوت، سلخيم، عين او رمون - د
شاوخوا كليو سره ټول نهه ويشت بنارگوتي وو.

٣٣) هغه بنارگوتي چې د غرونو په لوېديځو لمنو کې پراته وو:
اشتاول، زرعه، اشنه، ٣٤) زانوح، عين جنيم، تفوح، عينام، ٣٥)
يرموت، عدولام، سوکوه، عزيزه، ٣٦) شعرايم، عديتايم، جديره او
جديروتايم - د شاوخوا كليو سره څوارلس بنارگوتي وو.

٣٧) صنان، حداشاه، مجدل جاد، ٣٨) دلغان، مصفه، يقت بيل،
٣٩) لابخش، بصقت، عجلون، ٤٠) کبون، لحيان، کتليش، ٤١)
جديروت، بيت داجون، نومه او مقيده - د شاوخوا كليو سره
شپاړس بنارگوتي وو.

٤٢) لینه، عاتر، عاشان، ٤٣) يفتاح، اشنه، نصيب، ٤٤) قعيله،
اکزيب او مريشه - د شاوخوا كليو سره نهه بنارگوتي وو.

٤٥) عقرون د شاوخوا كليو او بانډو سره، ٤٦) د عقرون څخه د
مديتراني تر بحيري پورې هغه ټول بنارونه او بنارگوتي چې

اشدود ته نژدې وو.

٤٧) اشدود او غزه د هغو د ښارگوټو او کلیو سره تر هغه خوړ
پورې چې د مصر په پوله کې ؤ او د مدیترانې د بحیرې تر غاړې
پورې.

٤٨) هغه ښارگوټي چې په غرنۍ سیمه کې وو: شامیر، یتیر،
سوکوه، ٤٩) دنه، قریت سنه (دبیر)، ٥٠) عناب، اشموع، عانیم، ٥١)
جوشن، حولون او جیلوه - د شاوخوا کلیو سره یوولس
ښارگوټي وو.

٥٢) اراب، دومه، اشعان، ٥٣) یانوم، بیت تفوح، افیقه، ٥٤) حمطه،
قریت اربع (حبرون) او صیعور - د شاوخوا کلیو سره نهه
ښارگوټي وو.

٥٥) معون، کرمل، زیف، یوطه، ٥٦) یزرعیل، یقدهام، زانوح، ٥٧)
قاین، جبعه او تمنه - د شاوخوا کلیو سره لس ښارگوټي وو.

٥٨) حلحول، بیت صور، جدور، ٥٩) معارات، بیت عنوت او

التقون - د شاوخوا کلیو سره شپږ ښارگوټي وو.

٦٠ قریت بعل (قریت یعاریم) او ربه - د شاوخوا کلیو سره

دوه ښارگوټي وو.

٦١ هغه ښارگوټي چې په دښته کې پراته وو: بیت عربه،

مدین، سکاکه، ٦٢ نیشان، د مالګې ښار او عین جدي - د

شاوخوا کلیو سره شپږ ښارگوټي وو.

٦٣ خو د یهودا خلکو نه شو کولای چې یبوسیان د اورشلیم

څخه وشړي. له دې امله هغوی تر اوسه پورې د یهودا د خلکو

سره په هغه ښار کې اوسېږي.

د افرایم او لوډیځې منسي قبیلې ته ورکړل شوي ځمکه

١ د هغې ځمکې جنوبي سرحد چې د یوسف اولادې ته

ورکړل شوې ده، اریحا ته نژدې د اردن د سیند څخه پیل شوی

دی یعنی د اریحا د چینو د ختیځ څخه پیل شوی او د دښتې

څخه تېر شوی او د اریحا څخه د بیت ییل تر غرنۍ سیمې پورې

رسېدلی دی. ٢ هغه د بیت ییل څخه لوز ته راوتلی دی او

عطاروت ادار ته چې ارکیان په کې اوسېدل، وتلی دی. ٣ بیا د

ښکتنی بیت حورون پورې په لوډیځ کې د یفلیطیانو سیمې ته

غزېدلی دی. د هغه ځای څخه جازر ته وتلی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی.

④ د یوسف اولادې یعنی د افرایم او لوېدیځې منسي قبیلو دا ځمکه د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

افرایم

⑤ دا سیمه د طایفې له مخې د افرایم سیمه وه: د هغوی د ځمکې سرحد د عطاروت ادار څخه چې په ختیځ کې و پورتنی بیت حورون ته رسېده ⑥ او د مدیترانې بحیرې ته تللی دی. د مکمیته څخه چې په شمال کې و، ختیځ خواته تعنت شیلوه ته راګرځېدلی او د هغه ځای په ختیځ کې تېر شوی او یانواح ته تللی دی. ⑦ بیا دا سرحد د یانواح څخه عطاروت او نعره ته رانېکته شوی، د اریحا سره نښتی او د اردن سیند ته راوتلی دی. ⑧ د تفوح څخه دا سرحد لوېدیځ خواته د قانه خوړ ته تللی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. دا هغه ځمکه وه چې د ملکیت په توګه د افرایم قبیلې ته طایفه په طایفه ورکړل شوه. ⑨ په دې کې ځینې ښارګوټي او کلي هم شامل وو چې د منسي د قبیلې په خاوره کې وو، خو هغه افرایم ته ورکړل شول. ⑩ خو

هغوی کنعانیان چې د جازر اوسېدونکي وو، ونه شړل. نو
کنعانیان تر نن ورځې پورې د افرایمیانو په منځ کې اوسېږي، خو
هغوی مجبور دي چې د غلامانو په توګه کار وکړي.

لوېديځه منسي

① د ځمکې يوه برخه چې د اردن د سيند په لوېديځ کې وه،
ځينو کورنيو ته چې د يوسف د مشر زوی منسي اولاده وه
ورکړل شوه. ماخیر د جلعاد پلار ؤ او د منسي مشر زوی ؤ.
ماخیر يو نظامي اتل ؤ، نو د اردن د سيند په ختيځ کې د جلعاد
او باشان سيمې هغه ته ورکړل شوې. ② د اردن د سيند په
لوېديځ کې د منسي پاتې کورنيو ته ځمکه ورکړل شوه چې هغه
کورني دا وې: ابيعزر، هالک، اسري ييل، شکيم، حافر او شميداع.
دا د يوسف د زوی يعنې منسي نارينه اولاده وه او هغوی د
کورنيو مشران وو. ③ د منسي لمسي جلعاد يو زوی درلود چې
حافر نومېده. حافر يو زوی درلود چې صلفحاد نومېده او هغه
هېڅ زامن نه درلودل، خو پنځه لورګانې يې درلودلې چې نومونه
يې دا وو: محله، نوعه، حجله، ملکه او ترزه. ④ هغوی العازار
کاهن، د نون زوی يوشع او مشرانو ته ورغلې او ويې ويل:
«څښتن موسی ته ويلي دي چې صلفحاد هېڅ زامن نه لري. نو د

هغه هرې لور ته د ځمکې يوه برخه ورکړه. « يوشع د خښتن د حکم څخه اطاعت وکړ. هغه د صلفحاد لورگانو ته د هغوی د نارینه خپلوانو په شان ځمکه ورکړه. (۵-۶) يوشع د منسي نارینه او نبځينه اولادې ته ځمکه ورکړه. په دې خاطر د منسي قبيلې د جلعاد او باشان په سيمو برسېره چې په ختيځه خوا کې وې د اردن د سيند په لوېديځه خوا کې لس برخې ځمکه تر لاسه کړه.

(۷) د منسي سيمه د اشير څخه تر مکميته پورې رسېدله. مکميته د شکيم په ختيځ کې وه او سرحد يې بيا جنوب خواته هغه ځای ته چې د عين تفوح خلک په کې اوسېدل، رسېدلې ده. (۸) د تفوح ښارگوټی د منسي او افرايم د سيمو ترمنځ په سرحد کې پروت ؤ. په خپله ښار د افرايم د قبيلې ؤ، خو د هغه شاوخوا ځمکه د منسي د قبيلې وه. (۹) دا سرحد بيا ښکته د قانه خوړ ته تللی دی. کوم ښارگوټي چې د خوړ په جنوب کې وو هغه د افرايم شول، که څه هم هغه د منسي په سيمه کې وو. د منسي سرحد د خوړ په شمالي خوا باندې تېر شوی او د مدیترانې په بحيره کې ختم شوی دی. (۱۰) افرايم په جنوب کې پروت ؤ او منسي په شمال کې. د مدیترانې بحيره د هغوی لوېديځ سرحد ؤ. اشير په شمال لوېديځ کې پروت ؤ او يساکار په شمال ختيځ کې.

۱۱) د یساکار او اشیر په سیمو کې منسی بیت شان او ییلعام د هغو
 د شاوخوا کلیو سره او همدارنگه دور (هغه دور چې په غونډیو
 باندې ؤ)، عین دور، تعنک، مجدو او د هغو شاوخوا کلي تر لاسه
 کړل. ۱۲) بیا هم منسیانو نه شو کولای هغه کنعانیان وشرې چې په
 دې ښارگوټو کې اوسېدل، نو هغوی هلته اوسېدلو ته دوام ورکړ.
 ۱۳) که څه هم کله چې اسرائیلیان نور هم قوي شول، کنعانیان یې
 په سخت کار کولو باندې مجبور کړل، خو بیخي یې ونه شړل.

د افرایم او لوډیځې منسی له خوا د نورې ځمکې غوښتنه

۱۴) یوه ورځ د یوسف اولاده یوشع ته ورغله او پوښتنه یې
 ترې وکړه: «تا ولې مونږ ته د دې ځمکې څخه یوازې یوه برخه
 راکړې ده؟ څښتن مونږ ته تل برکت راکړی دی، په دې خاطر
 زمونږ خلک ډېر زیات دي.» ۱۵) یوشع په ځواب کې وویل: «که
 چېرې تاسو ډېر یی او د افرایم غرنی سیمه ستاسو دپاره ډېره
 کمه وي، بیا پورته ځنگلونو ته لاړ شی او د فرزیانو او رفاویانو
 په ځمکه کې د ځانونو دپاره ځمکه د ونو څخه پاکه کړئ.» ۱۶)
 د یوسف اولادې په ځواب کې وویل: «زمونږ دپاره غرنی سیمه

بس نه ده. برسپره پردې، ټول کنعانیان چې په ډاگونو کې یعنی هغوی چې په بیت شان او د هغه ځای په شاوخوا کلیو کې اوسېږي او هغه کنعانیان چې د یزرعیل په دره کې اوسېږي، هغوی ټول د اوسپنې جنگي گاډۍ لري.» (۱۷) یوشع د افرایم او د لوډیخی منسي قبیلو ته وویل: «تاسو په ربنیتیا سره زیات او ډېر قوي یئ. تاسو ته به د یوې برخې څخه زیاته سیمه درکړل شي. (۱۸) غرنۍ سیمه به ستاسو شي. خو هغه ځمکه یو ځنگل دی، تاسو باید ونې ووهئ او ځمکه یې پاکه کړئ او هغه په پوره توګه ونیسئ. که څه هم کنعانیان قوي دي او د اوسپنې جنگي گاډۍ لري، خو تاسو به وکولای شئ چې هغوی وشرئ.»

د پاتې ځمکې وېش

(۱) کله چې هغوی هغه خاوره ونيوله، د اسراییلو ټول قوم په شیلوه کې سره راټول شو او هلته یې سپېڅلې خپمه ودروله. (۲) خو د اسراییلو اووه قبیلې وې چې خپله د ځمکې برخه لا ورته نه وه ورکړل شوې. (۳) نو یوشع د اسراییلو قوم ته وویل: «تاسو به ترڅو پورې د هغې ځمکې په نیولو کې چې ستاسو د نیکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده سستي کوئ؟» (۴) د هرې قبیلې څخه درې درې تنه وټاکئ. زه به هغوی ولېږم چې ټول هېواد

وگوري او هغه سيمه اندازه کړي چې هغوی به يې د خپل ملکيت په توگه تر لاسه کوي. بيا دې هغوی بېرته ماته راشي. (٥) د هغوی په منځ کې به دا ځمکه په اوو برخو ووېشل شي. د يهودا قبيله به په خپله سيمه يعنې په جنوب کې پاتې شي او د يوسف اولاده به په خپله سيمه يعنې شمال کې پاتې شي. (٦) وروسته له هغې چې تاسو د ځمکې د اوو برخو تشریح وليکئ، ماته يې دلته راوړئ او زه به د خپل څښتن خدای په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم. (٧) خو بياهم لاويان به ستاسو د پاتې خلکو سره د ځمکې برخه تر لاسه نه کړي، ځکه چې د هغوی برخه څښتن ته د کاهنانو په توگه خدمت کول دي. بې له شکه د جاد، روبين او د ختيځې منسي قبيلو لا مخکې د اردن د سيند په ختيځ کې خپله ځمکه تر لاسه کړې ده، هغه ځمکه د څښتن خدمتگار يعنې موسی هغوی ته ورکړې ده.»

(٨) څنگه چې هغه کسان د هغې ځمکې د نقشي اخيستلو دپاره روان شول، نو يوشع هغوی ته وويل: «لار شئ او د ټولې خاورې اندازه واخلي او د هغه بيان وليکئ. بيا ماته راشئ او زه به دلته په شيلوه کې د څښتن په حضور کې ستاسو دپاره پچه واچوم.» (٩) هغه کسان لارل او په ټول هېواد کې وگرځېدل او دا

يې وليکل چې هغوی څنگه هغه ځمکه په اوو برخو ووېشله او د بنارگوتو لست يې جوړ کړ. بيا هغوی بېرته يوشع ته چې د شيلوه په کمپ کې ؤ راستانه شول. ^(۱۰) بيا يوشع د هغوی دپاره په شيلوه کې د څښتن په حضور کې پچه واچوله او د اسرايلو هرې پاتې قبيلې ته يې د ځمکې يوه ټاکلې برخه ورکړه.

هغه ځمکه چې د بنيامين قبيلې ته ورکړل شوه

^(۱۱) لومړنۍ قبيله چې د پچې له مخې يې ځمکه تر لاسه کړه هغه د بنيامين قبيله وه. د هغوی د طایفو ځمکه د يهودا او يوسف د قبيلو ترمنځ پرته وه. ^(۱۲) په شمال کې د هغوی سرحد د اردن د سيند څخه پيل شوی دی او بيا د اريحا په شمالي مخ څوړي باندې پورته تللی او په لوېديځ کې د غرنۍ سيمې په لاره بيت آون ته نژدې دښتې ته رسېدلی دی. ^(۱۳) بيا دا سرحد هغه مخ څوړي ته چې د لوز (چې بيت ييل هم بلل کيږي) جنوب خواته دی تللی دی. بيا هغه عطاروت ادار ته چې د ښکتنې بيت حورون په جنوب کې په غره باندې ؤ، رسېدلی دی. ^(۱۴) بيا دا سرحد بلې خواته تللی، د دې غره د لوېديځې خوا څخه جنوب ته گرځېدلی او قریت بعل (قریت يعاريم) ته وتلی دی. هغه ځای د يهودا د قبيلې دی. دا لوېديځ سرحد ؤ. ^(۱۵) جنوبي سرحد د قریت يعاريم

د غاړې څخه شروع شوی او د نفتوح چينو ته رسېدلی دی. (۱۶)

بيا دا سرحد د غره بېخ ته چې د هنوم د زوی درې ته مخامخ دی او د رفاييم د درې په شمال کې دی ښکته شوی دی. د هغه ځای څخه جنوب خواته د هنوم د درې له لارې هغې غونډۍ ته چې د اورشلیم په جنوب کې ده تللی او بيا عين روجل ته رسېدلی دی. (۱۷)

بيا د شمال خواته عين شمس ته گرځېدلی او بيا د جليلوت خواته چې د ادوميم غاښي ته مخامخ ؤ، وتلی دی. دا سرحد بيا د بوهن گټ ته ښکته شوی دی (بوهن د روښن زوی ؤ) (۱۸) او د هغې غونډۍ شمال خواته تېر شوی چې د اردن دره ورڅخه ښکاري. بيا دا سرحد درې ته ښکته شوی دی، (۱۹) د هغه ځای څخه د بيت حجلې د غونډۍ د شمالي خوا څخه تېر شوی او د مړې بحيرې په شمال کې چې د اردن سيند ورسره يوځای کېږي ختم شوی دی. دا جنوبي سرحد ؤ. (۲۰) د اردن سيند ختيځ سرحد ؤ. دا د هغې خاورې سرحدونه وو چې د بنيامين د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توگه تر لاسه کړي وه.

(۲۱) د بنيامين د قبيلې د طايفو ښارگوټي دا وو: اريحا، بيت حجله، عميق قصيص، (۲۲) بيت عربه، صمارايم، بيت بيل، (۲۳) عويم، فاره، عفره، (۲۴) کفرعموني، عفني او جابع د شاوخوا کليو

سره دولس ښارگوټي. ٢٥) جبعون، رامه، بيروت، ٢٦) مصفه، کفيره، موزا، ٢٧) راقم، يرفييل، تراله، ٢٨) صيله، الف، ييوسي ښار (اورشليم)، جبعه او قریت يعاريم - د شاوخوا کليو سره څوارلس ښارگوټي. دا هغه ځمکه وه چې د بنيامين د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توگه تر لاسه کړې وه.

هغه ځمکه چې د شمعون قبيلې ته ورکړل شوه

١) دوهمه پچه د شمعون د قبيلې د طايفو په نوم ووتله. د هغوی سيمه د يهودا په ځمکه کې پرته وه. ٢) په هغې کې دا ځايونه شامل وو: بيرشبع (شبع)، مولاده، ٣) حزر شوعال، بالح، عاصم، ٤) التولد، بتول، حرمه، ٥) صقلغ، بيت مرکبوت، حزر سوسه، ٦) بيت لباوت او شاروحن - د شاوخوا کليو سره ديارلس ښارگوټي. ٧) عين، رمون، عاتر او عاشان - د شاوخوا کليو سره څلور ښارگوټي. ٨) په دې سيمه کې په جنوب کې تر بعلت بيبير (جنوبي رامه) پورې ټول ښارگوټي او کلي شامل وو. دا هغه ځمکه وه چې د شمعون د قبيلې طايفو د خپل ملکيت په توگه تر لاسه کړه. ٩) څرنکه چې د يهودا برخه د هغوی د اړتيا له اندازې څخه زياته وه، نو د هغه د سيمي يوه برخه د شمعون قبيلې ته ورکړل شوه.

هغه ځمکه چې د زبولون قبیلې ته ورکړل شوه

١٠ درېمه پچه د زبولون د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. هغه ځمکه چې هغوی تر لاسه کړه د سارید پورې رسېدله. ١١ دا سرحد د هغه ځای څخه په لوېدیځه خوا کې مرعله ته تللی او د دباشه پورې رسېدلی او یقنعام ته نژدې ویالې ته تللی دی. ١٢ دا سرحد د سارید ختیځې خواته د کسلوت تابور د سیمې پولې ته ګرځېدلی او دابره ته راوتلی او پورته تر یافیع پورې رسېدلی دی. ١٣ بیا دا سرحد د ختیځ خواته د جت حافر او عت قاصین ته تللی، رمون ته راوتلی او د نیعه خواته ګرځېدلی دی. ١٤ په شمال کې دا سرحد د حناتون خواته ګرځېدلی او د یفتح بیل په دره کې ختم شوی دی. ١٥ زبولون د شاوخوا کلیو سره دولس ښارګوټي درلودل. د هغو څخه ځینې یې دا وو: قطه، نهلال، شمرون، یداله او بیت لحم. ١٦ دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د زبولون د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د یساکار قبیلې ته ورکړل شوه

١٧ څلورمه پچه د یساکار د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ١٨

د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: یزرعیل، کسلوت، شونم، (۱۹) حفارایم، شیون، اناحره، (۲۰) ربیت، قشیون، آبص، (۲۱) رمه، عین جنیم، عین حده او بیت فسیس. (۲۲) او دا سرحد د تابور غره، شحصیمه او بیت شمس ته رسېدلی او د اردن د سیند سره ختم شوی دی. په هغه کې شپاړس ښارګوټي د هغو د شاوخوا کلیو سره شامل وو. (۲۳) دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د یساکار د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د اشیر قبیلې ته ورکړل شوه

(۲۴) پنځمه پچه د اشیر د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. (۲۵) د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: حلقات، حلي، باطن، اکشاف، (۲۶) الملک، عمعاد او مشال. په لوېدیځ کې دا سرحد کرمل او شیحور لښه ته رسېده. (۲۷) بیا د هغه ځای څخه ختیځې خواته بیت داجون ته ګرځېدلی، د زبولون او د یفتح ییل تر درې پورې رسېدلی دی او په شمال کې بیت عامق او نعي ییل ته راوتلی دی. دا سرحد د شمال خواته د کابول، (۲۸) عبرون، رحوب، حمون، قانه او تر لوی صیدون پورې غزېدلی دی. (۲۹) دا سرحد بیا رانه ته ګرځېدلی او د صور قوي دېوال لرونکي ښار ته

رسېده. بيا هغه حوسه ته ګرځېدلی او د مدیترانې په بحیره کې ختم شوی دی. په دې سیمه کې محالاب، اکزیب، (۳۰) عمه، عفیق او رحوب شامل وو. د شاوخوا کلیو سره دوه ویشته ښارګوټي وو. (۳۱) دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د اشیر د قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د نفتالي قبیلې ته ورکړل شوه

(۳۲) شپږمه پچه د نفتالي د قبیلې د طایفو په نوم ووتله: (۳۳) د هغوی سرحد د حالف او په صعنیم کې د خپرې د ونې څخه تېر شوی او د ادامي ناقب او یبیل څخه تر لقوم پورې رسېده او د اردن د سیند سره ختم شوی و. (۳۴) په هغه ځای کې دا سرحد لوېدیځې خواته د ازنوت تابور په لور ګرځېدلی او په حقوق کې راوتلی دی. هغه په جنوب کې د زبولون سیمې ته، په لوېدیځ کې د اشیر سیمې ته او په ختیځ کې د اردن سیند ته رسېدلی دی. (۳۵) هغه قوي دېوال لرونکي ښارګوټي دا وو: صدیم، صیر، حمت، رقت، کنارت، (۳۶) ادامه، رامه، حاصور، (۳۷) قادش، ادرعي، عین حاصور، (۳۸) یرون، مجدل ییل، حوریم، بیت عناه او بیت شمس. د شاوخوا کلیو سره نولس ښارګوټي وو. (۳۹) دا ښارګوټي او د هغو کلي په هغې ځمکه کې وو چې د نفتالي د

قبیلې طایفو د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړه.

هغه ځمکه چې د دان قبیلې ته ورکړل شوه

٤٠) اوومه پچه د دان د قبیلې د طایفو په نوم ووتله. ٤١) د هغوی په سیمه کې دا ځایونه شامل وو: زرع، اشتاول، غیر شمس، ٤٢) شعلین، ایالون، یتله، ٤٣) ایلون، تمنه، عقرون، ٤٤) میاه یرقون التقي، جبتون، بعله، ٤٥) یهود، بني برق، جت رمون، ٤٦) میاه یرقون او رقون د هغې سیمې سره چې یافا ته مخامخ وه.

٤٧-٤٨) د دان طایفو دا خاوره او دا ښارګوټي د هغو د شاوخوا کلیو سره د خپل ملکیت په توګه تر لاسه کړل. څه موده وروسته کله چې دښمنانو هغوی مجبور کړل چې خپله قبیلوي خاوره پرېږدي، نو هغوی د لشم ښارګوټي ته لاړل. په ښارګوټي باندې یې حمله وکړه، هغه یې ونيوه او د هغه ځای اوسېدونکي یې ووژل. بیا هغوی خپله هلته ځای په ځای شول، د هغه ښارګوټي نوم یې بدل کړ او د خپل نیکه دان په نوم یې یاد کړ.

د یوشع ځمکه

٤٩) کله چې د اسراييلو قوم د ځمکې د وپشلو څخه وزگار شو، هغوی د نون زوی یوشع ته د ځمکې یوه برخه ورکړه چې د هغه شي. ٥٠) څنگه چې څښتن حکم کړی ؤ، هغوی یوشع ته هغه ښارگوټی ورکړ چې هغه غوښتی ؤ، یعنې تمنه سارح چې د افرایم په غرنۍ سیمه کې ؤ. هغه دا ښارگوټی بیا ودان کړ او هلته ځای په ځای شو.

٥١) دا هغه سیمې وې چې العازار کاهن، یوشع او د اسراييلو د قبیلو د طایفو مشرانو په شیلوه کې د پچې له مخې ووپشلې. هغوی دا کار د څښتن په حضور کې د سپېڅلې څېمې په دروازه کې وکړ. په دې ډول هغوی د ځمکې وېش سرته ورساوه.

د پناه اخیستلو ښارونه

(شمر ٣٥:٩-٣٤ او تثیه ١٩:١-١٣)

١) بیا څښتن یوشع ته وویل ٢) چې د اسراييلو قوم ته ووايه: «د پناه اخیستلو ښارونه چې د هغو په اړه مې د موسی په وسیله تاسو ته ویلي وو، وټاکئ. ٣) نو هر څوک چې په سهوې سره یو سړی ووژني، کولای شي هلته لار شي او د وژل شوي کس د خپلوانو څخه وتښتي او خوندي پاتې شي. ٤) هغه کولای

شي د دې بنارونو د جملې څخه يو بنار ته وتبنتي، د بنار دروازي ته چې د قضاوت ځای دی ورشي او مشرانو ته دې د پېښې په هکله بيان ورکړي. بيا به هغوی هغه کس ته اجازه ورکړي چې بنار ته ورننوځي او هغه ته د اوسېدلو دپاره ځای ورکړي، ترڅو وکولای شي هلته پاتې شي. ⑤ که چېرې بدل اخیستونکی هغه تعقيب کړي، نو د هغه بنار خلک بايد په قتل باندې تورن کس هغه ته په لاس ورنه کړي. هغوی بايد د هغه ساتنه وکړي، ځکه چې هغه کس يې په سهوې سره وژلی دی او مخکې يې ورسره کومه دښمني نه درلودله. ⑥ هغه به په دې بنار کې تر هغه وخته پورې پاتې کېږي، ترڅو په علني محاکمه کې بې گناه ثابت شي او تر هغې پورې چې لوی کاهن مړ شي. بيا هغه کولای شي چې بېرته خپل کور او خپل بنارگوتي ته يعنې د کوم ځای څخه چې هغه راتبنتېدلی وي، لاړ شي.»

⑦ نو د اسراييلو قوم د جليل قادش چې د نفتالي په غرنۍ سيمه کې ؤ بېل کړ، شکيم يې د افرايم په غرنۍ سيمه کې او قریت اربع (حبرون) يې د يهودا په غرنۍ سيمه کې بېل کړ. ⑧ د اردن د سيند په ختيځ کې د دښتې په لوړه جلگه باندې چې د اريحا ختيځې خواته وه هغوی باصر وټاکه چې د روبين په سيمه

کې ؤ، راموت يې په جلعاد کې چې د جاد په سيمه کې پروت ؤ، وټاکه او جولان يې په باشان کې چې د منسي په سيمه کې پروت ؤ، وټاکه. ⑨ داد پناه اخيستلو هغه بنارونه وو چې د اسراييلو د ټول قوم دپاره او د هغو پرديو خلکو دپاره چې د هغوی په منځ کې اوسېدل، وټاکل شول. هرچا چې به په سهوې سره بل کس واژه، هغه به د بدل اخيستونکي څخه هلته ساتنه تر لاسه کولای شوه. که چېرې هغه کس اول د غونډې په مخکې نه ؤ ملامت شوی، نو هغه يې نه شو وژلی.

د لاويانو دپاره بنارگوټي

②-۱ د لاويانو د کورنيو مشران العازار کاهن، د نون زوی يوشع او د اسراييلو د نورو قبيلو د کورنيو مشرانو ته شيلوه ته چې په کنعان کې وه ورغلل او هغوی ته يې وويل: «څښتن د موسی په وسيله په تاسو باندې امر کړی دی چې مونږ ته د اوسېدلو دپاره بنارگوټي او زمونږ د څارويو دپاره څړځايونه راکړئ.» ③ نو څنگه چې څښتن حکم کړی ؤ، د اسراييلو قوم لاويانو ته د خپلو سيمو څخه ځينې بنارگوټي او څړځايونه ورکړل.

④ لومړنی پچه د قهاتيانو د طایفو په نوم ووتله. هغو لاويانو

ته چې د هارون کاهن د اولادې څخه وو، هغوی ته د يهودا،
شمعون او بنيامين د سيمو څخه ديارلس ښارگوټي ورکړل شول.
⑤ د افرايم، دان او لوډيخي منسي د سيمو څخه لس ښارگوټي
د قهات پاتې اولادې ته ورکړل شول.

⑥ د يساکار، اشير، نفتالي او په باشان کې د ختيخي منسي د
سيمو څخه د جرشون اولادې ته ديارلس ښارگوټي ورکړل شول.

⑦ د مراري د اولادې طيفو د روبين، جاد او زبولون د سيمو
څخه دولس ښارگوټي ترلاسه کړل.

⑧ نو لکه څنگه چې څښتن د موسی په وسيله امر کړی ؤ، د
اسراييلو قوم د پچې له مخې لاويانو ته دا ښارگوټي د څرخايونو
سره ورکړل.

⑨-۱۰ دا د يهودا او شمعون د سيمو د هغو ښارگوټو نومونه دي
چې د هارون اولادې ته ورکړل شول (د هارون هغه اولاده چې د
لاويانو د قهاتيانو د طيفو څخه وه). لومړنی پچه د هغوی په نوم
ووتله. ⑪ هغوی ته يې د يهودا په غرنۍ سيمه کې قریت اربع
(حبرون) د شاوخوا څرخايونو سره ورکړه (اربع د عناق پلار ؤ).

١٢) خو هغوی د بنار شاوخوا پټي او کلي پخوا د یفنه زوی کالیب ته د هغه د ملکیت په توگه ورکړي وو.

١٣) نو هغوی د هارون کاهن اولادې ته دا لاندې بنارگوتې ورکړل: حبرون (چې په قتل باندې تورن شوي کس دپاره د پناه اخیستلو بنار و)، لینه، ١٤) یتیر، اشتموع، ١٥) حولون، دبیر، ١٦) عین، یوطه او بیت شمس د هغو د خرځایونو سره - د یهودا او شمعون د قبیلو څخه نهه بنارگوتې. ١٧) د بنیامین د سیمې څخه یې هغوی ته جبعون، جبع، ١٨) عناتوت او علمون د هغو د خرځایونو سره ورکړل. دا څلور بنارگوتې وو. ١٩) د کاهنانو یعنې د هارون د اولادې دپاره د خرځایونو سره ټول دیارلس بنارگوتې ورکړل شول.

٢٠) د لایوانو د قهاتیانو پاتې طایفو ته د افرایم د سیمې څخه یو څو بنارگوتې ورکړل شول. ٢١) هغوی ته د افرایم په غرنۍ سیمه کې دا څلور بنارگوتې ورکړل شول: شکیم (چې په قتل باندې تورن شوي کس دپاره د پناه اخیستلو بنار و)، جازر، ٢٢) قبصایم او بیت حورون د هغو د خرځایونو سره. ٢٣) همدارنگه هغوی د دان د سیمې څخه دا څلور بنارگوتې تر لاسه کړل: التقي، جبتون، ٢٤) ایالون او جت رمون د هغو د خرځایونو سره.

٢٥ هغوی د لوېديځې نیمې منسي د سیمې څخه دوه ښارگوټي تر لاسه کړل: تعنک او جت رمون د هغو د څړځایونو سره. ٢٦ دا ټول لس ښارگوټي د هغو د څړځایونو سره د قهاتیانو پاتې طایفو ته ورکړل شول.

٢٧ د لاویانو د جرشونیانو طایفو ته لاندېني ښارگوټي ورکړل شول: د ختیځې نیمې منسي د سیمې څخه جولان چې په باشان کې ؤ (چې په قتل باندې تورن شوي کس دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ) او بعشتره د هغو د څړځایونو سره - دوه ښارگوټي. ٢٨ د یساکار د سیمې څخه قشیون، دابره، ٢٩ یرموت او عین جنیم د هغو د څړځایونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٠ د اشیر د سیمې څخه مشال، عبدون، ٣١ حلقات او رحوب د هغو د څړځایونو سره - څلور ښارگوټي. ٣٢ د نفتالي د سیمې څخه قادش په جلیل کې (چې په قتل باندې تورن شوي کس دپاره د پناه اخیستلو ښار ؤ)، حموت دور او قرتان د هغو د څړځایونو سره - درې ښارگوټي. ٣٣ د جرشونیانو د طایفو ټول ښارگوټي د هغو د څړځایونو سره دیارلسو ته رسېدل.

٣٤ د مراریانو طایفو (پاتې لاویانو) ته لاندېني ښارگوټي ورکړل شول: د زبولون د سیمې څخه یقنعام، قرته، ٣٥ دمنه او

نحلال د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. (٣٦) د روښن د سيمي څخه باصر، ياهص، (٣٧) قديموت او ميفعه د هغو د خرځايونو سره - څلور ښارگوټي. (٣٨) د جاد د سيمي څخه راموت په جلعاد كې (چې په قتل باندي تورن شوي كس دپاره د پناه اخيستلو ښار ؤ)، محنايم، (٣٩) حشبون او يعزير د هغو د خرځايونو سره - ټول څلور ښارگوټي. (٤٠) د ټولو ښارگوټو شمېر چې د مراريانو طايفو يعني پاتي لاويانو ته ورکړل شول، دولسو ته رسېده.

(٤١-٤٢) د هغې ځمکې څخه چې د اسراييلو خلکو تر لاسه کړې وه، ټول اته څلوېښت ښارگوټي د هغو د شاوخوا خرځايونو سره لاويانو ته ورکړل شول.

په وعده شوې ځمکه کې د اسراييلو ځای په ځای کېدل

(٤٣) نو څښتن اسراييلو ته هغه ټوله ځمکه ورکړه چې د هغوی د نيکونو سره يې قسم خوړلی ؤ. هغوی د دې ځمکې ملکيت تر لاسه کړ او هلته ځای په ځای شول. (٤٤) لکه څنگه چې څښتن د هغوی د نيکونو سره وعده کړې وه، هغه د هغوی په ټوله خاوره کې ارامي راوستله. د هغوی يو دښمن هم نه شو

کولای چې د هغوی په وړاندې ودرېږي، ځکه چې څښتن
اسراييليانو ته په خپلو ټولو دښمنانو باندې بری ورکړی ؤ. (٤٥)
څښتن چې کومې وعدې د اسراييلو د قوم سره کړې وې، هغه
ټولې يې سرته ورسولې.

خپلو کورونو ته د ختيځو قبيلو ستنېدنه

١) بيا يوشع د روبين، جاد او ختيځې منسي د قبيلو خلک
راوغوښتل. ٢) يوشع هغوی ته وويل: «تاسو هغه ټول کارونه
کړي دي چې د څښتن خدمتگار موسی درته امر کړی ؤ او زما
ټولو حکمونو ته مو غاړه ايښې ده. ٣) که څه هم جنگ زيات
اوږد شو، خو تاسو په دې موده کې خپل اسراييلي ورونه پريښي
نه دي او کومه وظيفه چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته سپارلې
وه هغه مو سرته رسولې ده. ٤) اوس ستاسو څښتن خدای د
خپلې وعدې سره سم ستاسو ورونو ته ارامي ورکړې ده. نو بېرته
خپلو کورونو يعنې هغې ځمکې ته لاړ شئ چې د اردن د سيند په
ختيځ کې ده او د څښتن خدمتگار موسی تاسو ته درکړې ده. ٥)
تاسو په غور سره د هغو ټولو شيانو څخه اطاعت کوئ چې
موسی تاسو ته امر کړی دی چې د خپل څښتن خدای سره مينه
کوئ او د هغه رضا پوره کوئ. د هغه حکمونو ته غاړه ږدئ، هغه

ته وفادار اوسئ او د زړه له کومي او په خپل ټول توان سره د هغه خدمت کوي.» (۸-۶) یوشع هغوی ته برکت ورکړ او په دې خبرو سره یې خپلو کورونو ته ولېږل: «تاسو د ډېرې شتمنۍ، زیاتو څارویو، سپینو زرو، سرو زرو، برنجو، اوسپنو او ډېرو کالیو سره بېرته خپلو کورونو ته ځئ. تاسو چې کوم شیان د خپلو دښمنانو څخه نیولي دي، هغه د خپلو قبیلو د خلکو سره ووېشئ.» بیا هغوی خپلو کورونو ته روان شول.

موسی د منسي نیمې قبیلې ته د اردن د سیند ختیځې خواته په باشان کې ځمکه ورکړه، خو بلې نیمایي ته یوشع د اردن د سیند په لوېدیځ کې د نورو قبیلو په څنګ کې ځمکه ورکړه. (۹) نو د روبین او جاد د قبیلو او د ختیځې منسي د قبیلې خلک بېرته خپلو کورونو ته لاړل. هغوی د اسراییلو پاتې خلک په شیلوه کې چې په کنعان کې وه، پرېښودل او خپلې خاورې ته چې د جلعاد خاوره وه، لاړل. دا خاوره هغوی د څښتن د حکم سره سم چې د موسی په وسیله یې کړې و، نیولې وه.

د اردن د سیند په غاړه د قربانۍ ځای

(۱۱-۱۰) کله چې د روبین، جاد او ختیځې منسي قبیلې د اردن د

درې لوېديځې غاړې ته ورسېدلې، نو د سيند په غاړه يې د قربانۍ يو ډېر لوی ځای جوړ کړ. کله چې نورو اسراييليانو واورېدل چې دې قبيلو څه کړي دي، (۱۲) نو د لوېديځو قبيلو ټول خلک په شيلوه کې سره راټول شول چې لار شي او د ختيځو قبيلو سره وجنگيږي.

(۱۳) نو د اسراييلو خلکو د العازار کاهن زوی فينحاس د جلعاد خاورې ته د روبين، جاد او د ختيځې منسي قبيلو ته ولېږه. (۱۴) نو د فينحاس سره لس مشران لارل، د هرې لوېديځې قبيلې څخه يو يو کس يعنې د هغوی د کورنيو د مشرانو څخه يو يو کس. (۱۵) کله چې هغوی د جلعاد خاورې ته د روبين، جاد او ختيځې منسي خلکو ته ورغلل، (۱۶) هغوی وويل: «مونږ د څښتن د ټول قوم له خوا خبرې کوو: تاسو ولې د اسراييلو د څښتن خدای په وړاندې داسې بد کار کړی دی؟ تاسو د خپلو ځانونو دپاره د دې قربانۍ د ځای په جوړولو سره د هغه په وړاندې سرکښي کړې ده! تاسو نور د هغه پيروان نه یئ. (۱۷) په فغور کې زمونږ گناه در په ياده کړئ. ايا زمونږ دپاره هغه بس نه وه؟ سره له دې چې د څښتن په قوم باندې وبا نازله شوه، خو تر نن ورځې پورې مونږ د هغې گناه څخه خپل ځانونه پاک کړي نه

دي. (۱۸) ايا تاسو اوس غواړئ چې د څښتن د پيروي څخه انكار وكړئ؟ كه چېرې تاسو نن د څښتن په وړاندې سرکښي وكړئ، سبا به هغه د اسراييلو په ټول قوم باندې په قهر شي. (۱۹) خو كه چېرې ستاسو خاوره د عبادت دپاره مناسبه نه وي، نو د څښتن ځمكې ته راشئ چې د هغه سپېڅلې خېمه په كې ولاړه ده او زمونږ په منځ كې ځمكه واخلي. خو د څښتن په وړاندې سرکښي مه كوي او پرته زمونږ د څښتن خدای د قرباني د ځای څخه د بلې قرباني د ځای په جوړولو سره مونږ مه گناهكاروي. (۲۰) ايا هغه څه چې د عخان سره وشول هغه مو په ياد دي؟ څښتن مونږ ته ويلي وو چې د اريحا د ښار ټول شيان له منځه يوسي، خو عخان د څښتن د حكم څخه سرغړونه وكړه او څښتن مونږ ټولو ته سزا راكړه. عخان د خپلو كړو له امله مړ شو او نور ډېر اسراييليان هم د عخان د گناه له امله مړه شول.»

(۲۱) د روبين، جاد او ختيځې منسي د قبيلو خلكو د لوېديځو قبيلو استازو ته په ځواب كې وويل: (۲۲) «څښتن يوازېني قوي خدای دی! مونږ د هغه څخه غوښتنه كوو چې زمونږ شاهد اوسي! هغه پوهيږي چې مونږ ولې داسې كار كړی دی او مونږ غواړو چې تاسو هم ورباندې پوه شئ! كه چېرې مونږ د څښتن

په وړاندې سرکښي کړې وي او د هغه سره مو خپل لوظ مات
 کړی وي، نو څښتن دې نور مونږ ژوندي نه پرېږدي. (٢٣) که
 چېرې مونږ د څښتن څخه پيروي کول پرې ايښي وي او خپل د
 قرباني ځای مو جوړ کړی وي چې په هغې باندې سوځېدونکې
 نذرانې يا د غلو دانو يا د سلامتې نذرانې وړاندې کړو، نو پرېږدئ
 چې څښتن په خپله مونږ ته سزا راکړي. (٢٤) نه! مونږ د دې وېرې
 له امله دا کار وکړ چې کېدای شي يوه ورځ ستاسو اولاده زمونږ
 اولادې ته ووايي چې تاسو څه حق لرئ چې د اسرايلو د
 څښتن خدای عبادت کوئ؟ (٢٥) څښتن د اردن د سيند څخه
 زمونږ او ستاسو يعنې د روښن او جاد د خلکو ترمنځ يو سرحد
 جوړ کړ. تاسو د څښتن سره هېڅ کار نه لرئ. بيا کېدای شي چې
 ستاسو اولاده زمونږ اولاده د څښتن د عبادت څخه منع کړي. (٢٦)
 نو مونږ د قرباني د ځای د جوړولو پرېکړه وکړه، نه د
 سوځېدونکو نذرانو دپاره او نه د قربانيو دپاره، (٢٧) بلکې دا به
 زمونږ او ستاسو د خلکو دپاره او زمونږ څخه وروسته نسلونو
 دپاره يوه نښه وي چې مونږ به د څښتن د سپېڅلې څېمې په
 مخکې د سوځېدونکو نذرانو، قربانيو او سلامتې د نذرانو په
 وړاندې کولو سره د هغه عبادت کوو. بيا به په راتلونکې کې
 ستاسو اولاده نه شي کولای چې زمونږ اولادې ته داسې ووايي

چې تاسو د خښتن عبادت نه شی کولای. (۲۸) مونږ فکر کاوه چې که چېرې داسې وشي، امکان لري چې زمونږ اولاده ووايي چې گورئ، زمونږ نیکونو د خښتن د قربانۍ د ځای په شان یوه نمونه جوړه کړه. دا د سوځېدونکو نذرانو یا د قربانیو دپاره نه، بلکې هغه یې د دې دپاره جوړه کړې ده چې دا وښايي چې مونږ هم ستاسو په شان د خښتن خلک یو. (۲۹) مونږ به په یقین سره د خښتن په وړاندې سرکښي ونه کړو او نه به د قربانۍ د ځای په جوړولو سره چې په هغه باندې سوځېدونکې نذرانې یا د غلو دانو نذرانې یا قربانۍ وړاندې کړو، د هغه پیروي کول پرېږدو. مونږ به بل داسې د قربانۍ ځای جوړ نه کړو چې زمونږ د خښتن خدای د قربانگاه ځای ونیسي چې د هغه د سپېڅلي خپمې په مخکې ده.»

(۳۰) فینحاس کاهن او د لوېدیځو قبیلو لسو مشرانو چې د هغه سره وو د روبین، جاد او ختیځې منسي د قبیلو د خلکو خبرې واورېدلې او هغوی قانع شول. (۳۱) فینحاس هغوی ته وویل: «اوس مونږ په دې پوه شو چې خښتن زمونږ سره مل دی. تاسو د هغه په وړاندې سرکښي نه ده کړې بلکې د اسراییلو قوم مو د خښتن د سزا څخه ژغورلی دی.»

٣٢) بيا فينحاس او د لوډديځو قبيلو مشران بېرته د کنعان خاورې ته راستانه شول او څه چې پېښ شوي وو هغه يې د اسراييلو خلکو ته بيان کړل. ٣٣) اسراييليان قانع شول او د خدای ستاينه يې وکړه. هغوی نور داسې خبرې نه کولې چې د روبين او جاد د خلکو سره جنگ وکړي او د هغوی خاوره له منځه يوسي. ٣٤) د روبين او جاد خلکو وويل: «دا د قربانۍ ځای زمونږ د ټولو ترمنځ شاهد دی چې څښتن زمونږ خدای دی.» نو هغه د قربانۍ ځای يې د شاهد په نوم ياد کړ.

اسراييلو ته د يوشع وروستنی خبرې

١) وروسته له اوږدې مودې څښتن اسراييلو ته د شاوخوا ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه. په دې وخت کې يوشع ډېر زوړ شوی ؤ. ٢) هغه ټول اسراييليان يعنې د هغوی سپين ږيري، مشران، قاضيان او مامورين راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «زه اوس ډېر زوړ شوی يم. ٣) تاسو وليدل چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په خاطر په دې ټولو قومونو باندې څه وکړل. هغه په خپله ستاسو دپاره جگړه وکړه. ٤) ما ستاسو قبيلو ته ټوله ځمکه په ختيځ کې د اردن د سيند څخه په لوېديځ کې د مديترانې تر بحيرې پورې ورکړه. ما تاسو ته د هغو ټولو قومونو

ځمکه چې مخکې مونږ فتح کړې وه درکړې ده او همدارنگه د هغو قومونو ځمکه چې تراوسه پورې لا مونږ فتح کړې نه ده.

⑤ ستاسو څښتن خدای به هغوی ستاسو په وړاندې په شا تگ ته مجبور کړي او څنگه چې تاسو مخکې ځئ هغوی به وشړي. لکه څنگه چې هغه ستاسو سره وعده کړې ده، تاسو به د هغوی ځمکه ونیسئ. ⑥ تاسو قوي اوسئ او هرڅه چې د موسی په شریعت کې لیکل شوي دي، هغو ته په غور سره غاړه کېږدئ او هغه سرته ورسوئ. د هغو یوه برخه هم له نظره مه غورځوئ. ⑦

پام کوئ د هغو قومونو سره چې ستاسو په منځ کې پاتې دي، ملګرتیا ونه کړئ او د هغوی خدایانو ته عبادت مه کوئ. هغوی ته دعا مه کوئ او په قسم خوړلو کې د هغوی نومونه مه اخلئ. ⑧

د هغې په ځای، د خپل څښتن خدای سره وفادار اوسئ لکه څنگه چې تراوسه پورې ورسره وفادار یئ. ⑨ څښتن لوی او قدرتمند قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي دي او تر نن ورځې پورې هېچا دا توان نه دی موندلی چې ستاسو په وړاندې ودرېږي. ⑩ ستاسو څخه هر یو کولای شي چې د دښمن زرو تنو ته ماتې ورکړي، ځکه چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعده سره سم ستاسو دپاره جګړه کوي. ⑪ بیا ډېر پام کوئ چې د خپل څښتن خدای سره مینه وکړئ. ⑫ که چېرې تاسو

بې وفايي وکړئ او د هغو قومونو سره يوځای شئ چې تر اوسه پورې ستاسو په منځ کې پاتې دي او د هغوی سره ودونه وکړئ،
⑬ نو بيا باور ولرئ چې څښتن خدای به نور دا قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې نه کړي، بلکې هغوی به ستاسو دپاره د دام يا د لومې په شان خطرناک شي او ستاسو د شاگانو دپاره به د قمچينې په شان شي او ستاسو په سترگو کې به د اغزيو په شان شي. او دا به تر هغه وخته پورې دوام ومومي، ترڅو ستاسو څخه هېڅوک په دې بڼې ځمکه کې چې خپل څښتن خدای درته درکړې ده پاتې نه شي.

⑭ اوس زما د مړينې وخت رارسېدلی دی. تاسو هر يو په خپل زړه کې پوهېږئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو ته هغه ټول بڼه شيان درکړي دي چې وعده يې کړې وه. هره وعده چې هغه کړې ده، هغه پوره شوې ده او يوه وعده يې هم ماته شوې نه ده. ⑮ خو لکه څنگه چې زمونږ څښتن خدای ستاسو سره د ټولو بڼو شيانو وعده کړې ده او هغه يې سرته رسولې ده، نو هماغسې هغه به په تاسو باندې ټولې بدې هم راولي، ترڅو تاسو د دې بڼې ځمکې څخه چې هغه تاسو ته درکړې ده، ورک کړي. ⑯ که چېرې تاسو هغه لوظ مات کړئ چې د هغه حکم يې په

تاسو باندې کړی دی او د نورو خدایانو خدمت او عبادت وکړی، نو بیا به هغه په قهر شي او تاسو ته به سزا درکړي او تاسو به زر د هغې ځمکې څخه ورک شئ چې زمونږ څښتن خدای تاسو ته درکړې ده.»

د شکیم په ښار کې د لوظ نوی کول

① یوشع په شکیم کې د اسراییلو ټولې قبیلې راتولې کړې. هغه د اسراییلو سپین ږيري، مشران، قاضیان او مامورین راوغوښتل. هغوی راغلل او د خدای په حضور کې ودرېدل. ② یوشع ټول قوم ته وویل: «د اسراییلو څښتن خدای داسې وايي: ‹پره موده مخکې ستاسو نیکونه چې په هغو کې د ابراهیم او د ناحور پلار یعنې تارح شامل ؤ، د فرات د سیند په بلې غاړې باندې اوسېدل او د نورو خدایانو عبادت به یې کاوه. ③ بیا ما ستاسو نیکه ابراهیم د هغه ځای څخه بوته او د کنعان په ټوله خاوره کې مې وگرځاوه. هغه ته مې اسحاق ورکړ او د اسحاق په وسیله مې هغه ته ډېره اولاده ورکړه. ④ اسحاق ته مې دوه زامن ورکړل یعنې یعقوب او عیسو. عیسو ته مې د ادوم غرنۍ سیمه د هغه د ملکیت په توګه ورکړه، خو ستاسو نیکه یعقوب او د هغه اولادونه مصر ته لاړل. ⑤-⑥ وروسته ما موسی او د هغه ورور

هارون ولپرل چې ستاسو د خلکو سره مرسته وکړي او په
مصريانو باندې مې لوی عذاب نازل کړ. ما ستاسو نیکونه د مصر
څخه راوويستل، خو مصريان په خپلو جنگي گاډيو او اسونو
باندې سپاره شول او ستاسو په نیکونو پسې شول او په هغوی
پسې سرې بحیرې ته ورورسېدل. ^(۷) هغوی ماته د مرستې دپاره
فرياد وکړ او ما د هغوی او مصريانو ترمنځ تياره رامنځته کړه. په
مصريانو باندې مې اوبه راوستلې او هغوی مې په بحیره کې ډوب
کړل. تاسو په خپلو سترگو ولیدل چې ما په مصر باندې څه
وکړل.

له هغې وروسته تاسو ډېره موده په دبنته کې اوسېدلئ. ^(۸) بیا
مې تاسو هغې خاورې ته راوستلې چې د اردن د سیند په ختیځ
کې وه. هلته اموريان اوسېدل او هغوی ستاسو سره جگړه وکړه،
خو تاسو زما په مرسته هغوی ته ماتې ورکړه، هغوی مو له منځه
يووړل او د هغوی خاوره مو ونيوله. ^(۹) کله چې د موآب پاچا د
صفور زوی بالاق ستاسو په وړاندې ودرېده، هغه د بعور زوی
بلعام راوغوښت او د هغه څخه یې وغوښتل چې په تاسو باندې
لعنت ووايي. ^(۱۰) خو ما د بلعام خبرو ته غوږ ونه نیوه. هغه مې
مجبور کړ چې تاسو ته برکت درکړي. په دې ډول مې تاسو د

بالاق څخه وژغورلئ. ۱۱) بيا تاسو د اردن د سيند څخه پورې
وتلئ او اريحا ته راغلئ. د اريحا خلکو د اموريانو، فرزيانو،
کنعانيانو، حيتيانو، جرجاشيانو، حويانو او ييوسيانو په شان
ستاسو سره جگړه وکړه. خو ما تاسو ته په هغوی ټولو باندې
بری درکړ. ۱۲) ستاسو دبنمنان ستاسو څخه وتښتېدل، خو ستاسو
د تورو، ليندو او غشو له امله نه. ما ستاسو په دبنمنانو کې سخته
وېره راپيدا کړه او هغوی وتښتېدل لکه څنگه چې مې د هغو دوو
اموريایي پاچاهانو سره کړي وو چې د اردن د سيند په ختيځ کې
اوسېدل. ۱۳) ما تاسو ته ځمکه درکړه په کومې باندې چې تاسو
زحمت نه ؤ ويستلی او ښارونه مې درکړل چې هغه تاسو نه وو
ودان کړي او اوس په هغو کې اوسېږئ. د انگورو او زيتونو د
باغونو څخه چې تاسو کرلي نه وو، خواړه خورئ.»

۱۴) بيا يوشع وويل: «نو د څښتن څخه ووپرېږئ او په پوره
وفاداری سره د هغه عبادت وکړئ. هغه بتان چې ستاسو نيکونو
يې په مصر او د فرات د سيند په بله غاړه باندې عبادت کاوه،
لېرې گوزار کړئ او د څښتن عبادت وکړئ. ۱۵) که چېرې تاسو د
هغه عبادت کول نه غواړئ، نو نن پرېکړه وکړئ چې د کومو
خدایانو عبادت به کوئ. ايا د هغو خدایانو عبادت به کوئ چې

ستاسو نیکونو یې د فرات د سیند په بله غاړه باندي عبادت کاوه او یا به د اموریانو د خدایانو چې تاسو اوس د هغوی په خاوره کې اوسېږئ، عبادت کوئ. خو زه به د خپلې کورنۍ سره د خښتن عبادت کوم.»

①۶ قوم په ځواب کې وویل: «مونږ به هېڅکله داسې ونه کړو چې خښتن پرېږدو او د نورو خدایانو عبادت وکړو. ①۷ دا په خپله زمونږ خښتن خدای و چې مونږ یې د خپلو نیکونو سره د مصر څخه چې په کې غلامان وو راوویستلو او مونږ هغه معجزې ولیدلې چې هغه وښودلې. په خپل ټول سفر کې او د هغو ټولو قومونو په منځ کې چې مونږ ورڅخه تېرېدلو، هغه وساتلو. ①۸ خښتن زمونږ د مخې څخه هغه ټول قومونه لېرې کړل چې په دې خاوره کې اوسېدل چې په هغو کې اموریان هم شامل وو. نو مونږ به هم د خښتن عبادت او اطاعت کوو، ځکه چې هغه زمونږ خدای دی.»

①۹ یوشع قوم ته وویل: «کېدای شي چې تاسو د خښتن عبادت ونه شی کولای، ځکه چې هغه سپېڅلی او غیرتي خدای دی. تاسو باید هغه ته پوره وفادار اوسئ. که چېرې تاسو د هغه په وړاندې گناه او سرکښي وکړئ، نو هغه به تاسې ونه بخښي.»

۲۰) که چېرې تاسو هغه پرېږدئ او د نورو قومونو د بتانو عبادت وکړئ، هغه به ستاسو په ضد شي او تاسو ته به سزا درکړي. که څه هم مخکې هغه ستاسو سره ښه ؤ، خو تاسې به له منځه یوسي.» ۲۱) قوم یوشع ته وویل: «نه! مونږ به د څښتن عبادت او اطاعت کوو.» ۲۲) یوشع هغوی ته وویل: «تاسو د خپلو ځانونو شاهدان یئ. تاسو وویل چې مونږ د څښتن عبادت او اطاعت کول غوره کړي دي.» هغوی وویل: «هو، مونږ شاهدان یو.» ۲۳) هغه غوښتنه وکړه: «خو لکه د هغو بتانو په شان چې نور قومونه یې عبادت کوي ستاسو سره هم یو څه بتان شته. هغه لېرې گوزار کړئ او د اسراییلو د څښتن خدای سره د وفاداری لوظ وکړئ.» ۲۴) قوم یوشع ته وویل: «مونږ به یوازې د خپل څښتن خدای عبادت کوو او د هغه حکمونو ته به غاړه ږدو.» ۲۵) په هغه ورځ یوشع په شکیم کې د اسراییلو د خلکو استازیتوب وکړ او د هغوی او څښتن ترمنځ یې یو تړون وکړ او هغوی ته یې قوانین او اصول ورکړل چې ورڅخه پیروي وکړي. ۲۶) یوشع دا خبرې د خدای د قوانینو په کتاب کې ولیکلې. بیا هغه یوه لویه تېره واخیستله او د څښتن د عبادت په ځای کې یې د خپرې د ونې لاندې ودروله. ۲۷) هغه ټول قوم ته وویل: «گورئ، دا تېره به زمونږ شاهدې وي. دې تېرې هغه ټولې خبرې واورېدلې چې

څښتن مونږ ته وکړې. نو که چېرې تاسو د خپل خدای څخه منکر شی، نو دا تیره به ستاسو په خلاف شهادت ورکوي.» (۲۸) بیا یوشع قوم رخصت کړ او هر یو کس د خپلې برخې ځمکې ته ورستون شو.

د یوشع او العازار مړینه

(۲۹) څه موده وروسته د څښتن خدمتگار د نون زوی یوشع د یوسلو لسو کالو په عمر مړ شو. (۳۰) هغه یې په خپله ځمکه یعنې په تمه سارح کې چې د افرایم په غرنۍ سیمه او د جاعش د غره په شمال کې وه، ښخ کړ.

(۳۱) ترڅو پورې چې یوشع ژوندی ؤ، د اسراییلو خلکو د څښتن عبادت او اطاعت کاوه. حتی د هغه د مړینې څخه وروسته هم ترڅو پورې چې د قوم هغه سپین ږیري ژوندي وو چې د څښتن هغه ټول کارونه په خپلو سترگو لیدلي وو چې د اسراییلو دپاره یې کړي وو، هغوی څښتن ته وفادار پاتې شول.

(۳۲) د یوسف مړی چې د اسراییلو خلکو د مصر څخه راوړی ؤ، په شکیم کې په هغې ټوټه ځمکه کې ښخ کړای شو چې

يعقوب د شكيم د بنار د بنياد ايبودونكي حمور د زامنو څخه د سپينو زرو په سلو سكو باندې اخيستي وه. دا ځمكه د يوسف اولادې ته په ميراث پاتې شوه.

③ د هارون زوی العازار هم مړ شو او په جبعه کې چې د افرایم په غرنۍ سیمه کې یو بنارگوتی ؤ بنځ کړای شو، دا بنارگوتی د هغه زوی فینحاس ته ورکړل شوی ؤ.